

Prečni list: —
 Celo leto . . . K 10—
 Pol leta . . . " 5—
 Četrť leta . . . " 250
 Mesečno . . . " 1—
Enaj Avstrije: —
 Celo leto . . . K 15—
Posamezne številke
 s 10 vinarjev. ::

STRAŽA

Inserati ali oznanila
 se računijo po 12 vinarjev
 od 6-redne petivrstice: pri
 večkratnih oznanilih vedno
 ::: popust. :::
 „Straža“ izhaja v pos-
 deljek in potek popoldna.
 Rokopisi se ne vračajo.

Uredništvo in upravnništvo: Maribor
 Brezčna ulica 5. — Telefon št. 113.

Neodvisen političen list za slovensko ljudstvo.

Z uredništvom se more govoriti
 vsak dan od 11.—12. ure dopold.

Avstrijci in Nemci se bližajo Varšavi.

Velika bitka ob Visli. — V Galiciji napredujemo. — Vedno bliže Lvova. — Osem ruskih korov poraženih. — Belgijski kralj bo skoro brez dežele. — Ostanek belgijske armade zaje t — Velik plen v Antwerpnu. — „Črna Marija“ groza sovražnikov.

Pravična naša vojska.

Avstrija se lahko ponaša, da ni nikdar vojevala krivičnih vojsk. Stoletja se je vojskovala zoper Turke, ki so ropali po naših deželah ter morili naše ljudi ali jih spravljali v sužnost. „Za krst častni in sloboda zlato“ so se borili naši pradedje. Ali ni bila pravična ta naša sv. vojska za vero, dom, cesarja? Sedaj so nam hoteli ugrabiti sovražni Srbijanci (Srbi iz kraljevine srbske) dve avstrijski deželi, Bosno in Hercegovino, za kateri je Avstrija že nad 30 let žrtvovala toliko denarja, da vzdigne prosvetno in gmetno ta južni biser naše države. Da dosežejo Srbijanci svoj namen, so nam umorili našega vtoritega prestolonaslednika Franca Ferdinanda in njegovo blago soprogo vojvodinjo Sofijo. Sveta jeza je vzklopela ob tem groznem činu vsakega domovinsko čutečega Avstrijca. Kaj čuda, da so z navdušenjem in pogumom šli vsi Avstrijci v boj. „Cesar je poklecal in vsi so prišli.“

Saj je pravična naša vojska. Zopet se lahko ponaša vsak avstrijski vojak, da njegova uniforma ne bo omadeževana s krivično krvjo! Kaka čuvstva morajo obhajati naše sovražnike? Srbi in Črnogorci se bojujejo za morilce in roparje! Rusi, Francozi, Angleži, Belgijci, Japonci so branitelji morilcev! Edino naša vojska je pravična. To nam da upanje, da bo zmaga na naši strani.

V začetku je bilo težko avstrijsko stališče. Nismo vedeli, od katere strani bo udarila glavna moč sovražnikov, zato smo razun proti Nemčiji morali zavarovati skoro vse meje. Ker so se naše čete radi tega postavile proti raznim mejam, so udrli Rusi v izhodno Galicijo ter vzeli precejšen del tega ozemlja, toda še-le po velikih bitkah, v katerih se je naša armada proti ruski premoči tako dobro držala, da so imeli Rusi velike izgube. Sedaj je vedela Avstrija za stališče in moč sovražnika, tako, da je lahko primerno razvrstila svoje čete. In vidijo se že uspehi. Proti Srbiji je postavila toliko čet, ki so potrebne, da užugajo Srbijance in Črnogorce. Povsod, kjer so ti udrli na avstrijska tla, so morali z groznimi izgubami in s krvavimi glavami zopet nazaj v svoja roparska in morilska gnezda. Naši stojijo sedaj že na srbskih tleh in prodiranje v srce Srbije napreduje.

Proti Rusiji pomenja trdnjava Przemysl preobrat. Pred to trdnjavo so si krvavo razbili Rusi svoje glave. Naši so jih prijeli od treh strani ter jih podijo nazaj, od koder so prišli. Ravno tako so se izjavili vsi upadi Rusov na Ogrsko in Sedmograško. Upamo, da bo tudi vzhodna Galicija in Bukovina kmalu prosta teh nepridipravov.

Naša zaveznica Nemčija ima tudi že velike uspehe. Francoze, ki so udrli na nemška tla, je premagala in zapodila nazaj. Ti so se poskrili v svoje močne trdnjave okoli Pariza. Nemška armada jih drži na celi črti, da ne morejo naprej. Francoško zavezništvo, Belgijo, je pa Nemčija popolnoma pomandrala. Vzela jim je zaporedoma vse trdnjave, nazadnje Antwerpen, tako, da je belgijska vlada zbežala na Francosko. S tem so udarjeni obenem tudi Angleži, ki so podpirali Belgijo in še podpirajo Francijo, Nemčija je razstrelila tudi že več angleških vojnih ladij ter nekaj ruskih.

V izhodni Prusiji so Rusi prišli že precej daleč notri v deželo. Nemški general Hindenburg jih je pa v velikanskih bitkah popolnoma premagal. Zdaj prodira del izhodne nemške armade proti Varšavi ter je prišla nemška armada v dotiko z avstrijskimi četami, ki se bojujejo uspešno za istim ciljem. Obe armadi sta se združili ob Visli.

Če pregledamo tedaj zadnje dogodke, lahko podarjamo, da gre v zunanji vojski naprej naša pravična reč. Toda tudi naš notranji položaj v domovini se je v zadnjem času poboljšal. Razburljivi dnevi zapiranja radi veleizdajstva so minuli. Izmed 17 lavantinskih duhovnikov, ki so bili osumljeni veleizda-

je, srbofilstva, špionaže, zastrupljanja studentev, radi srbske zastave itd. je že 15 duhovnikov zopet izpuščenih, ker se je izkazalo, da so bile ovadbe brez podlage. Dunajski nadškof kardinal dr. Piffl se je javno potegnil za čast nedolžnih duhovnikov. Naši poslanci so dosegli, da so se te razmere pojasnile in da v prihodnje ne bo takih neosnovanih zaporov. Dunajski katoličani so tudi na javnem zborovanju obsodili neosnovano gonjo proti duhovščini. Po vsem tem smemo soditi, da bo zdaj mir v tem oziru, da bomo vsi avstrijski narodi od zdaj lahko stremili za enim ciljem: zmago našega orožja in časten mir.

Prebivalstvo, ki ni v vojski, se tudi dobro obnaša. Rado žrtvuje za vojake, za ranjence itd. Z vso silo opravlja svoja domača dela, da ne pride lakota v deželo in armada ne trpi glada. Ljudstvo, ki je ostalo doma, veliko stori za zmago tudi s svojo molitvijo. Povsod se prirejajo pobožnosti, molitvene ure itd. za častno zmago. Naše slovenske družine so se strnile tudi po svojih domovih v veliko armado molilcev s tem, da doma opravljajo skupno molitev rožnega venca za zmago in časten mir. Nedavno umrli voditelj katoliških Francozov je rekel pred smrtjo: „Nam Francozom se bo slabo godilo, zakaj v Avstriji in pa Nemčiji se več moliti“.

Naj ne bo to samo rečeno, ampak tudi storjeno! Naj se pomnožijo naše molitve, da bi bila zmaga kmalu popolnoma na naši strani, zakaj stvar, za katero se vojskujemo, je pravična!

Gospodarstvo in vojska.

Naše slovenske gospodarske organizacije na Spodnjem Štajerskem zaslužijo največje priznanje. V najhujših časih vojske so se skazale kot močen stebel našega narodnega gospodarstva. Denarni zavodi, zlasti rajtajzovke in razne zadruge, ki so pod okriljem Zadrugne Zveze v Ljubljani in pod vodstvom njenega štajerskega pododbora v Mariboru, delujejo naprej kakor vsikdar, točno, vestno in za naše kmetijstvo prav uspešno. Da zamorejo spolnjevati svoje dolžnosti in izvrševati svoje delovanje, je gotovo velika zasluga požrtvovalnih članov načelstva in nadzorstva posameznih zadrug. Točno in vstrajno poslovanje pa dokazuje z lepim spričevalom razsodnost našega ljudstva, ki je spoznalo v polni meri važnost denarnih zavodov in zadrug.

Uvaževati moramo dejstvo, da že živimo v Avstriji od leta 1906 v vednih večjih ali manjših denarnih krizah, ki so pa nastale najhujše leta 1912, ko je izbruhnila vojna na Balkanu. Naše spodnještajerske zadruge so tudi to krizo leta 1912-13 prav dobro prestale, ker so se strogo držale navodil Zadrugne Zveze v Ljubljani, Nobena posojilnica ni zvišala obrestne mere tako, kakor je to storila cela vrsta hranilnic in posojilnic, ki pripadajo drugim organizacijam. A vendar so izkazale zadruge naše Zadrugne Zveze v Ljubljani koncem leta 1912 še odvišnega denarja 937.797 K 62 v, leta 1913 pa celo odvišnega denarja 2.288.553 K 38 v.

Ta uspeh v letih zelo velike krize je porok, da se nam ni treba pri naših zadrugah bati niti najmanjše zadrege tudi ne v vojskinem času. Iz poročil raznih zavodov posnamemo veselo dejstvo, da lepo napredujejo in poslujejo kakor v mirnem času. Naše ljudstvo je ohranilo mirno kri, pusti svoje vloge v zadrugah in se z zaupanjem obrača do njih v potrebah in stiskah. Zadrugništvo slovensko je že sedaj doprineslo dokaz, da zamore tudi v vojnem času izpolnjevati svoje naloge. Niti pomanjkanja denarja ne čutijo naše zadruge, velika večina spodnještajerskih članic odpošilja odvišni denar Zadrugni Zvezi. Zadrugna Zveza v Ljubljani je postavila s temi zadrugami na Spodnjem Štajerskem nerazrušljiv temelj za naše kmečko gospodarstvo. Delajmo previdno, varčno, požrtvovalno v svojih zadrugah tudi zanaprej in preboleli bomo prav lahko to krizo; po vojni se bodo stavile na zadruge tem večje zahteve; zato mora-

mo biti pripravljani, da bomo imeli dovolj denarnih sredstev, kajtera bodo naši kmetovalci povsod rabili v večji meri za povzdigo in zboljšanje gospodarstva in kmetijstva.

Avstrijsko-rusko bojišče.

Maribor, dne 15. oktobra.

Naši armadi se je posrečilo, da je otela veljavno trdnjavo Przemysl (izgovori: Pšemisl) v Galiciji. Sovražne obkoljevalne čete se držijo trdnjavske okolice samo še na izhodni strani. Rusi so izgubili pred trdnjavo med obleganjem mnogo svojega vojaštva. Nekatera poročila pravijo, da znašajo izgube celo do 50.000 mož. Naši hrabri posadki v Przemyslu poveljuje feldmaršallajtnant Kusmanek, ki je bil pred leti divizionar v Ljubljani. Ker sedaj naše čete napadalno prodirajo tudi južno od Przemysla mimo mesta Chyrow proti Samboru, je upanje, da bodo Rusi kmalu popolnoma izginili iz okolice Przemysla. Pri Chyrowu so Avstrijci porazili močno kozaško divizijo in jo vrgli proti Drohobyczu.

Naši so sedaj Karpate že skoro popolnoma očistili sovražnika. Pzi prelazu Toronya so naši po štirikdnevem boju vrgli sovražnika v smeri proti Samboru v Galiciji. Rusi so se močno utaborili v črti Starý-Sambor-Medyka. V bojni črti nad Przemyslom in Chyrowom se vrše sedaj gočovo večji boji, ker pošiljajo Rusi v ta prostor vedno nova ojačenja.

Naše čete, ki korakajo severno od Przemysla proti Rusom, so zasedle vse ozemlje na levem bregu reke San ter obenem tudi odvzele Rusom vse mostove med mestom Jaroslav in izlivom reke San v Vislo. Rusi se umikajo tudi z desnega Sanovega brega v lublinsko okrožje, kjer pa se bodo najbrž ustavili. Mesti Jaroslav in Lezajsk v Galiciji sta zopet v naši lasti. Ako pogledamo na zemljevid in premotrino novejšo postojanke naših čet, ki stojijo v Galiciji, vidimo, da se naša armada sicer polagoma, a vstrajno približuje — Lvovu. Nekateri vesti že pravijo, da so Rusi začeli Lvov izpraznjevati.

Združene avstrijske (naše levo krilo) in nemške čete se borijo ob srednjem toku Visle proti glavni sili ruske armade. Nemška armada prodira v smeri od Krakova proti trdnjavama Varšava in Ivangorod Temu južnemu nemškemu krilu poveljuje sedaj general Hindenburg. Rusi so poskušali te dni, da bi avstrijsko-nemško bojno črto ob Visli predrli, a njih načrt se je izjalovil. Naši so dosegli več znatnih uspehov.

Bojna črta, na kateri stoji sedaj zavezna avstrijsko-nemška armada, je sedaj kratko tako-le začrtana: (v smeri od jugoizhoda proti severo zapadu) prelaz Toronya—Drohobycz—Sambor—Przemysl—Jaroslav—Lezajsk—San—Zawichost—Visla—Radom—Lodz.

Zakaj se Rusi v Galiciji umikajo?

Dunaj, 13. oktobra.

Vojni poročevalci navajajo tri vzroke ruskega umikanja. Prvič deževno vreme, vsled česar so reke zelo narasle in ceste izpremenjene v blatna močirja. Drugi vzrok je kolera, ki med Rusi zelo divja, tretji vzrok so pa velikanske težave pri dovozu streliva in živil ter rezervnih čet.

Rusi izgubili že 800.000 mož.

London, 13. oktobra.

Iz Petrograda poročajo, da znašajo ruske zgu-be po uradnem poročilu dosedaj skupno 800.000 mož. V tem številu so vštetni mrtvi, ujeti, ranjeni in obo-leli ruski vojaki, ki so bili nad 14 dni za vsak boj nesposobni.

Rusi izpraznijo Lvov?

Z bojišča, dne 11. oktobra.

Na gališkem bojišču vlada sedaj mrzlo in de-ževno vreme. Razvrstitev za nadaljno prodiranje na-ših glavnih in pomožnih čet se kljub temu vrši nemo-teno naprej.

V naše taborišče je došel glas, da so Rusi me-sto Lvov že zapustili. (Uradno še ta vest ni potrjena.)

Kako gospodarijo Rusi v Černovicah.

Krakov, 14. oktobra.

„Nowa Reforma“ poroča iz Černovic: Znano je, da so naložili Rusi mestu Černovice vojno kontribu-cijo 600.000 rubljev, ki se je znižala pozneje na 300.000 rubljev. Mesto Černovice je tudi dejansko že plačalo polovico naloženega ji vojnega davka. Sedaj so pa Rusi tudi vrnili vplačano svoto 150.000 rubljev in sicer v roke grško-pravoslavne nadškofa v Čer-novicah, dr. Repti. Rusi so zato tako postopali, ker je tudi poveljnik avstrijskih čet, ki je zasedel trd-njavsko mesto Kamienco-Podolski, naložil mestu voj-ni davek, ki se je vplačal, a ga je pozneje vrnil me-štu. V Černovicah postopajo Rusi ravno tako, kakor v Livovu. Na prebivalstvo hočejo napraviti dober utis. Rubelj stane v Černovicah 3.20 K. Ker ni zado-sti drobiža, se avstrijski dvекronski bankovci razde-ljujejo v polovice in na štiri dele, ki se sprejemajo kot plačilo. Černoviški magistrat, ki so ga pustili Rusi, da uraduje naprej, je izdal bone, ki se glase na 10, 20 in 50 vinarjev. V Černovicah je začetkoma zelo primanjkovalo živil in je zato nastala draginja. Pozneje so pa pripeljali ruski trgovci iz Besarabije veliko živil na černoviški trg.

Kakor poročajo listi, postopajo Rusi tudi na de-želi z bukovinjskim prebivalstvom zelo uljudno. Ni-kjer se ne opaža, da bi Rusi rabili silo napram na-šemu ljudstvu. Kar rabi rusko vojaštvo, se vse do-bro in v gotovini plača. Le proti židom se opaža ru-ska mržnja.

Mrtvi Rusi zajezili reko.

Frankobrod, 14. oktobra.

„Frankfurter Zeitung“ objavlja o bojih v izho-dni Prusiji: Ko so se Nemci umaknili, so svoje čete zbrali za reko Deimo na črti Tapiau—Labiau. Tu so morali Rusi doprinesiti težke žrtve, a končno le niso dosegli ničesar. Naši so razstrelili pri Labiau žele-zniški most; Rusi so nato pričeli graditi lesen most, katerega so poskusili večkrat dovršiti, a vedno brez-uspešno. Vkopani naši topovi in strojne puške so z nasprotnega brega po noči in po dnevu kosile ruske kolone in jim zadajale strašne izgube. Ob bregu so se mrtveci v visoke griče nakopičili in so mestoma celo zajezili reko Deimo tako, da je jez mrtvih Ru-sov štrlel nad vodno gladino in da je tvoril pravcati most. Reka Deima je le počasi strašen človeški jez nadvladala in odnašala mrliča. Boj je tam divjal že skoro dva tedna.

Rusi lepo ravnaajo z avstrijskimi ujetniki in ranjenci.

Dunaj, 10. oktobra.

(Uradno.) Rudeči križ poroča: Ruski ranjenci, ki leže v Radeckijevi vojašnici, bolnišnici Rudečega križa, so poslali na ruski Rudeči križ poročilo, da se jim dobro godi in da so zelo hvaležni za dobro postrežbo. V sporočilu izrekajo hvalo avstrijskemu Rudečemu križu in prosijo avstrijski Rudeči križ, naj postopa z avstrijskimi ranjenci, ki leže v njih-ovih bolnišnicah, ravno tako, kakor postopa z ruski-mi brati. Nadalje prosijo ruski narod, naj se zavza-me za avstrijske ranjence in jih podpira z besedo in dejanjem.

Na avstrijski Rudeči križ je dalje došlo nekaj pisem avstrijskih vojakov, ki so v Rusiji ujeti. Iz teh pisem se da posneti, da Rusi z našimi ujetniki jako človekoljubno postopajo. Avstrijski ranjenci in bolniki so večinoma v vojaških bolnišnicah v mestu Kijewu. Ozdravljeni poročajo, da so na potu v me-sto Omsk. Omsk je veliko, moderno mesto v daljnji Sibiriji. Marsikakšna dopisnica ima označbo: Na po-tu v Azijo.

Avstrijski Rudeči križ je pa odposlal veliko pi-sem tudi srbskih in ruskih ujetnikov, ki so v našem ujetništvu. Splošno pravijo, da se jim dobro godi in se hvalijo z dobro postrežbo.

Avstrijska vojna uprava je upoštevala želje ruskih vojnih ujetnikov in jim hrano spremenila; ti ruski ranjenci namreč ne marajo za meso, kavo in mleko, te reči jim ne diše, ker so jim tuje, ampak žele čaj in črn kruh. Sedaj dobivajo dvojno porci-jo čaja in črnega kruha.

Zopet obnovljena okrajna glavarstva v Galiciji.

Gališki deželni odbor obvešča, da so se zopet obnovila okrajna glavarstva v Jaslu, Pilsnu, Milie-ču, Ropsycu, Krasnu, Sanoku in v Pisku. Obnove se okrajna glavarstva v Tarnobrzegu, Kolburszowi in v Nisku. Gališki deželni odbor poziva okrajne or-ganizacije, da naj prično v navedenih okrajih zopet poslovati. Graški listi poročajo, da se vračajo tudi mnogi begunci v zopet osvobojene kraje.

Avstrijsko-srbsko bojišče.

Maribor, dne 15. oktobra.

Boji s Srbi so sedaj nekaj časa mirovali. Naša armada ima zasedene važne postojanke na srbskem ozemlju do Drine in do črnogorske meje. Glavno giba-nje naših čet je v smeri proti Valjevu, katero pa ra-di težavnega ozemlja in deževnega vremena, ki je zadnji teden nastopilo, ne gre tako hitro naprej.

Srbi so v noči od 8. na 9. oktobra poskusili v obupnem boju zavzeti Črni vrh, ki leži v Podrinju, a bili so po čuječih avstrijskih četah zopet krvavo odbiti. Srbske izgube so dosedaj že izredno velike. Poroča se, da so izgubili Srbi v dosedanjih bojih že nad 600 častnikov. Srbska želja, da bi jim prišla ru-ska armada preko Ogrskega na pomoč, se jim tudi ni hotela uresničiti.

Junaški čini pešpolka št. 87.

Naš domači 87. (celjski) pešpolk, kjer so veči-noma samo naši štajerski Slovenci, se posebno odli-kuje. Prvi trije njegovi bataljoni se tepejo na sever-nem bojišču tako hrabro in zmagovito, da jih občudu-jejo ne le avstrijski generali, ampak tudi nemški ata-šaji, ki so izjavili, da bodo priporočili tudi nemški vladi v Berlinu, da odlikuje ta polk. Njegov četrti bataljon je pa na srbskem bojišču Bil je prej ta ba-taljon v Skadru v Albaniji. Zato se je vrnil iz Skad-ra skozi Hercegovino v Bosno, kjer je od Sarajeva naprej, pomnožen po svoji rezervi, ki je prišla iz Cel-ja, začel prodirati proti Srbom. Dne 20 avgusta t. l. je premagal Srbe na gori Panoš pri Višegradu. Srbi so imeli na tej visoki in strmi gori jako dobro utrje-no stališče. Pri tej bitki je sodelovalo več avstrijskih čet. Tudi Srbov je bilo mnogo. Ob 2. uri zjutraj je bil zapovedan naskok. Ko je solnce zahajalo, je vih-rala že avstrijska zastava na Panošu. Sovražnik je bežal z velikimi izgubami. Tudi izmed naših jih je nekaj padlo, n. pr. Stuhec iz Zasad na Murskem po-lju in Velnar iz Ljutomera. V spomin na to zmago na Panošu pri Višegradu je zložil sobojevnik grof Harah zmagoslavno pesem.

V mesecu septembru se je pretotkel ta naš ba-taljon na srbska tla ter imel hude boje s Srbi. Miha-el Kamnik, od 14. kompanije tega bataljona in polka, Savinčan iz Št. Jurja pod Taborom, ki leži ranjen v Mariboru, pripoveduje, da je bil v treh juriših (na-skokih). V enem mu je sovražnik že prebodel plašč od spređaj, pa ni dobro zadel, zato je svojo pomoto pla-čal s smrtjo. Ranjen je pa bil dne 19. septembra ob 9. uri zjutraj. Kroglja od šrapnela mu je šla na nogi skozi stopalo. Takrat so stali našemu bataljonu, pri katerem se pa 15. kompanija ni porabila, naspro-ti trije srbski bataljoni. Naši so bili torej z naspro-tniki v razmerju 1 proti 3 ali skoro ena proti štirim. In vendar pripoveduje ta ranjenec, da so tudi tokrat naši zmagali s svojimi topovi, puškami in nazadnje z bajonetami. Ranjenec Kamnik pa je skakljal na eni no-gi nazaj, dokler ni prišel na obvezališče. Prenočil je še zunaj. Drugi dan pa so ga odpeljali v avtomobilu, potem po železnici v Maribor, kjer je toliko okreval, da bo kmalu lahko zopet hodil popolnoma zdrav.

Uničena srbska armada.

Sofija, 14. oktobra.

Listi poročajo iz Niša, da je bila v zadnjih bo-jih pri Višegradu 4. srbska armada po avstrijskih četah izvanredno hudo tepena. Ta armada ima izre-dno velike izgube. Srbi so se v divjem begu umak-nili čez mejo. Srbske čete so bile skoro popolnoma uničene.

Cesar čestita hrvatski vražji diviziji.

Zagreb, dne 11. oktobra.

Izmed avstrijskih čet, ki se borijo na južnem bojišču zoper Srbe, se po neprimernem junaštvu v bojih za domovino posebno odlikuje že večkrat imeno-vana „vražja divizija“. Ta divizija je sestavljena iz hrvaških domobrancev ter nosi številko 42. Vrli hrva-ški sinovi so stali skoro vse dni meseca septembra ob Drini v neprestanem boju s Srbi in so ob tej pri-liki vršili izvanredne junaške čine, o katerih je zve-del tudi cesar.

Ko je poveljnik te divizije ob priliki cesarjeve-ga godu dne 4. oktobra poslal imenom „vražje divi-zije“ vladarju prisrčno brzojavno čestitko, je došel kmalu nato odgovor, v katerem cesar z vznešenimi besedami čestita diviziji k njenim velikim bojnim us-pehom. Cesarjeva brzojavka se glasi: „Globoko ga-njen se zahvaljujem vrli deželnobramborski diviziji št. 42 za njene čestitke in izredno junaške čine, ki jih je dosegla na bojnem polju. Božji blagoslov naj vas tudi nadalje vodi k novim zmagam!“

Srbi proti kralju Petru.

„Reichspost“ poroča nekdo, ki se je mudil v Nišu, da vlada ondi veliko ogorčenje proti kralju Pe-tru, ker doslej ni pokazal nobenega zanimanja za po-ložaj. V Nišu ni mogoče izvedeti, kje se kralj Peter nahaja.

Srbski princ Jurij smrtnonevarno ranjen.

Dunajska „Reichspost“ poroča, da princ Jurij ni bil lahko, marveč smrtnonevarno ranjen in se že dvomi, da bi okreval. Pač pa je bil prestolonasled-nik Aleksander, ki ga je kroglja samo oplazila, samo lahko ranjen.

Srbsko javno mnenje proti Rusiji.

„Narodni List“, ki izhaja v Nišu, napada Ru-sijo in piše med drugim: Belgija je, kakor se sedaj zdi, izbrisana z evropskega zemljevida. Lahko bi se dognalo, kdo da je odgovoren, da bo tudi Srbija de-lila usodo Belgije.

Srbi dobili velike množine živil.

„Reichspost“ poroča, da ni res, da bi v Srbiji vladala lakota, ker so v zadnjem času dospela velike množine živil iz Grčije, Francije in Egipta; in zelo mnogo je v deželi denarja, zlasti zlata, ker je v za-dnjem času dospelo iz Francije 200 milijonov v zlatu v Srbijo.

Tudi Grki so pustili Srbe na cedilu.

Časopisi, ki izhajajo v Nišu, soglasno trdijo, da je Srbija sama naše navezana. Vse Pašičeve pro-šnje v Atenah in posredovanje Sasonova pri grškem poslaniku v Petrogradu so ostale popolnoma brez-uspešne. Grčija neče žrtvovati niti enega vojaka za Sr-bijo.

Ustaši se polastili treh srbskih mest.

Srbska mesta Štip, Veleš in Kočano so zased-le močne macedonske čete. Srbski uradniki in dostoj-anstveniki so pobegnili v Skoplje.

Avstrijski ujetniki v Skoplju.

Dunajska „Reichspost“ poroča, da so avstro-ogrski ujetniki, ki jih je pa zelo malo, nastanjeni v Skoplju.

5000 srbskih ujetnikov pripeljali v Sarajevo.

Sarajevo, 13. oktobra.

Uradno se poroča z dne 10. t. m., da so v Sa-rajjevo pripeljali 5000 srbskih vojakov, katere so na-še čete ujele v zadnjih bojih. Iz Sarajeva jih sedaj spravljajo v posamezna ujetniška taborišča.

Črnogorci proti vojski.

Od nekega vojaka s črnogorske meje je dobil župan v Topuskem na Hrvaškem pismo, v katerem je prav zanimivo opisano razpoloženje črnogorskega ljudstva napram vojni z Avstrijo. Odlomek tega pi-sma se glasi:

„Črnogorsko ljudstvo ni zavojno. Pred par dne-vi je došel na Cetinje stari vojvoda Lazo Dekanovič iz Kuča. Spremljalo ga je več sto žensk in otrok. Po-iskal je kralja in ko ga je našel, ga je vprašal:

„Ali je res, gospod in kralj? Ti si pobral naše sinove, da se tepo z dunajskim cesarjem. A zakaj to? Nam je bil dunajski cesar vedno dober in nas je branil ter ščitil. Ti si sam pripovedoval, kako te je lepo sprejel na Dunaju, kako je sprejel naše kneze Danila in Mirka in po vrsti vso črnogorsko gospodo, pa za-kaj se naj sedaj bijemo z dunajskim cesarjem? To, Boga mi, ni meni po godu.“

Kralj je odgovoril: „Vojvoda, tako mora biti, starejši zapovedujejo.“

Vojvoda ga je prekinil: „Božje Ti vere trdne, kdo je neki od Črne Gore starejši od Tebe?“

Kralj Nikola v zadregi: „Tako ukazuje veliki car Nikolaj ruski!“

Vojvoda je nato rekel kralju: „Piši Ti temu carju Nikolaju, ako ima kaj z dunajskim cesarjem, naj se sprime brez naše nesreče. Ti pa pusti naše sinove domov, da prehranijo sirotno svojo deco in jo ohranijo od zlega. Tako mi Boga, mi se vsi od prve-ga do zadnjega napotimo jutri v Kotor. Mi brez Ko-tora živeti ne moremo.“

Kralj je pripomnil: „Ne smete v Kotor, pobil bo vas Šyaba!“ (Črnogorci imenujejo Avstrijce „Šyaba“.)

„Mi se s Šyabom dosedaj nismo pretepali, zato nam ne bo storil ničesar slabega... Pa povej mi, kralj in gospodar, ali si res napovedal vojno tudi carju v Berlinu?“

„Res je, vojvoda!“

„Pa povej mi pri Bogu in veri, kako se hočeš z berlinskim carjem vojskovati, da-li po solcu ali po mesecu? Bogu bodi potoženo, velika nesreča je za-dela Črno Goro! Kralj in gospodar, dobro preudari in premisli, da nam ne zakuka črna kukavica na og-njišču!...“

Nemško-rusko bojišče.

Maribor, 15. oktobra.

Na izhodno prusko-ruskem bojišču je prodiran-je Rusov v izhodno Prusijo popolnoma ustavljeno. Mesti Lyck in Biallo, kateri so Rusi zasedli, sta zo-pet v oblasti Nemcev. Rusi so nameravali obkoliti Nemece pri Schirwindtu, toda ta poskus se je popol-

noma izjalovil, kajti Nemci so napravili protinapad, v katerem so ujeli 3000 Rusov, zaplenili 26 topov in mnogo drugega vojnega gradiva. Poveljstvo nemških čet v izhodni Prusiji je prevzel nemški general pl. Morgen, namesto generala Hindenburga, ki vodi kot vrhovni poveljnik nemško armado, ki prodira na južnem Poljskem proti Varšavi in reki Visli. Prodiranje nemških čet proti Varšavi in proti reki Visli ramo ob rami z avstrijskimi četami bo zelo uplivalo na položaj v izhodni Prusiji. Ruski trdnjavi Libavo in Ossowiece še Nemci vedno obstreljujejo.

Ruska bojna črta od severnega konca izhodne Prusije do Karpatov je dolga 900 km.

Ruske oblasti zapuščajo Libavo in Rigo.

Krakov, dne 12. oktobra.

Moskovski list poročajo, da so Rusi preselili sedež okrožnega sodišča iz pomorske trdnjave Libave v Moskvo. Drugo pomorsko rusko trdnjavo Rigo so že tudi zapustile vse ruske oblasti in se preselile v Vindavo.

Nemško-francosko bojišče

Maribor, 15. oktobra.

S padcem Antwerpna je imela nemška armada dve nalogi. Preprečiti bi morala, da se združi angleško-belgijska armada z angleško-francosko armado na Francoskem. Pričeti bi morala s prodiranjem proti francoski meji, da napade angleško-francosko armado od strani. Prvo nalogo je nemška armada že docela izvršila, kajti le enemu delu angleških čet se je posrečilo uiti na angleške ladje. Velik del angleških in belgijskih čet je pa zbežal na Nizozemsko, koder so jih razorožili. Tudi drugi del svoje naloge še bodo Nemci v kratkem izvršili. Zasedli so namreč belgijska mesta Gent, Courtrai, Brügge in še več drugih in prodrli do morskega mesta, Ostende, ki je bilo dosedajno glavno izkrcevališče angleških čet. Iz črte Ostende—Gent prodirajo sedaj nemške čete proti zahodu, kjer bodo napadle od strani francosko levo krilo in se združile z nemškim desnim krilom, ki je že zasedlo francosko mesto Lille. Odbilo je tudi pri mestu Albertu vse poskuse Francozov, predrtni nemško bojno črto. Med mestoma Albertom in Amiensom v dolini reke Somme se pa pričakuje v najkrajšem času velika bitka med nemškimi in francosko-angleško-belgijskimi četami, ki utegne biti odločilnega pomena v sedanji velikanski borbi na Francoskem.

Prihod indijskih čet na Francosko.

Turin, dne 10. oktobra.

Iz Marseila se poroča, da so dne 28. septembra pripeljali v Marseile 35.000 mož indijskih čet. Pripeljali so jih na 300 ladjah. Indijsko moštvo je oblečeno v sivo-zeleno uniformo in se razločuje od ostalih angleških vojakov le po turbanu. Častniki nosijo turbane iz svile, moštvo pa iz navadnega blaga. Na čelu tem indijskim četam stoje trije indijski knezi: Sikh, Beluckia in Gurkhaab, ki so se nastanili v nekem velikem hotelu v Marseilu. Bogati indijski knezi plačujejo svoje vojake iz lastnega. Prebivalstvo mesta Marseile jih navdušeno pozdravlja in obsipava s cvetlicami. Danes so odkorakale vse indijske čete proti severu. Za jutri zvečer se pričakuje v Marseile prihod nadaljnjih 28.000 mož indijskih čet.

Bavarci uničili brigado črncev.

Monakovo, 14. oktobra.

Neki artilerijski častnik bavarskega prvega armadnega zbora piše: Naša četna pehotna brigada je izvršila slaven čin, ker je v boju na nož popolnoma uničila neko maročansko brigado. Tudi stotnija strojnih pušk 3. pešpolka se je zelo odlikovala. Presenetila je 9. francoski kirasirski polk, ki je taboril, ne da bi ga bili zavarovali. Častniki, ki so zajutrukovali v nekem gradu, so bili vsi ujeti. Njih konji so dobrodošli naši konjenici.

Francozi se bojujejo za Pariz.

Kolin, 14. oktobra.

Na predlog generalnega guvernerja v Parizu je sklenilo vodstvo francoske armade, utrditi vsa mesta v okolici Pariza. Utrdila bi se naj zlasti še tista mesta, ki so prodirajočim Nemcem že enkrat prišla v roke. Utrdila bi se naj tako, da bi zadeli Nemci tokrat na veliko večji odpor, kakor meseca avgusta in septembra. Vrhovni poveljnik francoske armade je ukazal utrditi sledeča mesta: Senlis, Gifors, St. Maxent, Mont Merency, Beauvais, Chantilly, Melune, Mantos in Meaux. Ta sklep kaže, da francoska vlada ne računa več s francosko zmago, kakor je prej napovedovala.

Parizani bežijo.

Pariz, 14. oktobra.

Ljudje so zopet pričeli trumoma bežati iz Pariza. Nemški zrakoplov je metal v mesto zastavice z napisom: Antwerpen je že zaseden, sedaj pride vrsta na vas!

Poveljnik Antwerpna ujet.

Kolin, dne 13. oktobra.

General Guise, bivši belgijski poveljnik trdnjave Antwerpen, je padel v nemško vojno ujetništvo. Prepeljal ga bodo v Kolin.

Kako je sedaj v Antwerpnu?

„Handeisblaad“ poroča iz Antwerpna: Ceste so prazne in zapuščene. Le malo ljudi si upa iz hiš ter se plazijo ob hišah. Samo v sredini mesta je več ljudi. Vse trgovine so zaprte, samo nekaj kavarn je odprtih. Požar se ponekodi širi, ker ne gase. O predaji poročajo: Dopolodne ob 9. uri je šel župan z belo zastavo v nemško taborišče, da kapitulira. Nemško odposilstvo mu je šlo nasproti. Šele ob 3. uri popoldne so se zednili. Takoj nato so nemške čete vkorakale v mesto. Nemške čete niso napravile nobene škode. Policijski uradniki ne smejo nositi orožja. Nemški vojniki pomagajo gasiti. Moški izseljenci si ne upajo v Antwerpen nazaj, ker se boje, da bi morali stopiti v nemško službo, da delajo na utrdbah.

Nemci hvalijo avstrijske topničarje.

Berolin, dne 13. oktobra.

Nemški vojni poročevalci so bili neki dan povabljeni na izlet v Antwerpen, da si ogledajo, kak učinek je imelo obstreljevanje v Antwerpnu. Vsi častniki se posebno laskavo izražajo o avstrijskih motornih topničarjih.

List „Lokalanzeiger“ piše: „V mestu smo naleteli na nekatere avstro-ogrsko častnike. Pripovedovali so nam, kako so razpostavili svoje topove in kako so razstrelili utrdbe Waelhelm in Kessel ter močno utrdbo Caminghogk z njenimi deseterimi oklopnimi stolpi. Učinek obstreljevanja je bil naravnost veličasten. Betonske stene so se razrušile tudi tam, kjer krogle niso naravnost v sredo zadele.“

Poročevalec lista „Berliner Tagblatt“ piše: „Imel sem priliko, da sem sedel ob strani poveljnika one avstrijske baterije, čegar topovi so uničili utrdbo St. Catherine. Pripovedoval mi je z veliko vneto in izbornem razpoloženju, ki je ob najhujšem obstreljevanju bilo v vrstah vrlih avstrijskih topničarjev. Častnik je hvalil svoje vojake, s kako resnostjo in pa zvestobo so dan za dnevom obstreljevali svoje postojanke. Kljub velikim naporom so bili topničarji vedno dobro in veselo razpoloženi. Vse granate so, predno so jih izstrelili iz topa, popisali s kredo. Prva krogla je imela napis: „Prvi pozdrav!“

„Vosische Zeitung“ poroča: „Avstrijci so nam s svojimi topovi naklonili veliko podporo. Artileristi, ki so bili zaposleni pri avstrijskih topovih, so napravili na vsakega zelo ugoden utis. Vsi smo jih smatrali kot junake. Pri nemških četah so uživali avstrijski topničarji veliko spoštovanje. Te vrle fante smo vsi ljubili.“

„Črna Marija“.

Francozi in Belgijci, ki so se vrnili iz Antwerpna v Pariz, pripovedujejo o groznem učinku avstrijskih in nemških velikih motornih topov. Francozi so imenovali avstrijske motorne baterije „Črna Marija“. To ime so vzeli Francozi od Angležev. V Londonu imenujejo vozove, s katerimi vozijo kaznjence in ujetnike, „črna Marija“, ker so vsi črno pobarvani.

Učinek, ki so ga napravile krogle iz avstrijskih motornih topov pred Antwerpnom, je, kakor opisuje neki očividec v angleškem listu „Times“, naravnost grozen. Nemci so postavili celo vrsto „črnih Marij“ pred Antwerpnom pred postojanke, kjer so stali Angleži. Kadar so Avstrijci sprožili iz svojega črnega topa kako granato, bil je pritisk zraka tako silen, da so v razdalji 50 korakov bila naenkrat vsa drevesa in hiše uničene. Luknja, katero napravi krogla iz topa „črna Marija“, je tako velika, da se lahko cel oddelek vojaštva skrije v dotično jamo. Dan pred padcem Antwerpna je padla krogla iz enega teh grozljivih avstrijskih topov na pašnik, kjer se je paslo 40 vojaških konj. Učinek je bil tako silen, da je vseli 40 konj bilo v par sekundah raztrganih na kosce. Neki belgijski general se je utaboril za kopo sena, od koder je opazoval potek bojevanja. Blizu njega je stal prazen avtomobil. V zraku je plul nemški zrakoplov, ki je takoj signaliziral motornim baterijam, da se nahaja pri dotični kopi sena sovražni general in blizu njega avtomobil. Čez nekaj časa je ena „črna Marija“ že poslala svoj pozdrav belgijskemu generalu. Avtomobil in general sta bila naenkrat raztrgana na drobne kosce.

Pok motornega topa in možnarjev, ki imajo kaliber 42 cm, je naravnost grozen. Kadar je tak top pripravljen za strel, gre moštvo za več sto metrov nazaj in top se sproži z električno vrvico. Če bi stal človek zraven topa ali do 50 korakov v stran od njega, se mu vlije iz ust, ušes in nosa kri, kadar se top sproži. Tako silen je pritisk zraka. Te velikanske možnarje namerijo posebni inženirji. Krogle so težke do 1000 kg. Smodnika se potrebuje za en sam naboj od 150 do 300 kg. Top postane že po nekaterih streljih ves črn od dima in saj. Od tod je menda tudi prišlo ime „črna Marija“.

Nemška darila avstrijskim junakom.

Župan trdnjavskega mesta Metz je naznanil dunajskemu županu, da zbira prispevke za naše vojake, ki so prišli z motornimi baterijami pomagati v tej veliki vojni nemški armadi jemat belgijske in pa francoske trdnjave. Pravi, da se je nabralo že prav veliko prispevkov.

Belgijska kraljica zbežala v Ostende.

Kodanj, dne 13. oktobra.

Kodanjskemu listu „National Tidende“ se poroča iz Pariza, da je došla belgijska kraljica v Ostende, od koder bo odpotovala na Angleško.

O bivanju belgijskega kralja se pa ne ve nič zanesljivo. Eno poročilo pravi, da je ranjen zbežal na neko angleško vojno ladjo, drugo poročilo pa pravi, da je zbežal v Ostende, kjer hoče braniti trdnjavo do zadnjega, in zopet drugo poročilo pravi, da leži težko ranjen v poslopju nekega nevtralnega (nepristranskega) poslatništva v Antwerpnu.

Belgijska vlada zbežala v Bordo.

Rotterdam, 14. oktobra.

Iz Rotterdama se poroča: Belgijska vlada, ki se je po padcu Antwerpna preselila v Ostende, je zapustila Ostende in se preselila v francosko mesto Bordo, kjer se že tudi nahaja sedež francoske vlade. Vsled priška nemških čet proti Ostendu se belgijska vlada ni čutila več varno v Ostendu. Danes je odpotovala belgijska kraljica iz Ostenda v London, belgijski kralj pa še ostane v Ostendu.

Mesto Gent v nemški lasti.

Amsterdam, 14. oktobra.

„Telegraf“ poroča iz Saas van Gent: Zasedenje Selzaete se je mirno izvršilo. Samo zvečer je še padlo nekaj strelav na ljudi, ki so se priplazili k železni cesti. Nemci so ukorakali v Gent z godbo, potem ko so zadnji Angleži mesto zapustili. Nemci so zasedli takoj mestno hišo, poštne urade in kolodvor. Poštne blagajne so zaplenili in mesto belgijske, francoske in angleške zastave razobesili nemško zastavo. Nato so razglasili, da sme mesto zapustiti kdor hoče, ampak samo do torke, naprej se ne bode dalo nobeno dovoljenje. Mesto je zapustilo več sto Belgijcev.

500.000 Belgijcev zbežalo na Nizozemsko.

Severni del Belgije je skoro popolnoma sprazen. Iz Mechelna je pobegnilo 60.000 prebivalcev. Samo na Nizozemsko pobegle Belgijce cenijo na 500 tisoč. Kardinal Mercier, ki je bival zadnji čas še v Antwerpnu, je došel v Bergen op Zoom na Nizozemskem, kjer se je nastanil pri neki družini.

Kolera.

Dunaj, 15. oktobra

Zdravstveni oddelek notranjega ministrstva poroča: Kolera se je na novo pojavila v Kremssu na Nižje-Avstrijskem 3 slučajih, po 1 slučaj na Moravskem in v Šleziji; v Galiciji se je zopet pojavilo 8 novih slučajev. — Na Hrvaškem so zdravniki konstatirali, da se je pri dveh iz Galicije vrnivših še vojakih pojavila kolera. — Na Ogrskem je sedaj 39 bolnikov, ki so oboleli za kolero.

Anglija noče napadati.

Amsterdam, dne 14. oktobra.

Londonski list „Times“ piše: Umevno je, da so vsled padca Antwerpna nastala vprašanja, ki se tičejo dogodkov na morju, toda to nam naj ne dela nepotrebnih skrbi. Položaj na morju se ne bo prav nič spremenil. Antwerpen se ne more napraviti za podlagno podjetje, ki bi bila naperjena proti Angliji, če hoče Nemčija varovati pravice nevtralnih (nepristranskih) narodov. Vojska v zraku in blokada (zaprtje) reke Selde ob izlivu v morje bi pa zadeli trgovino Nizozemske. Mi nočemo napadati. Vsak korak v tem smislu bi bil storjen le tedaj, če bi nam kaj drugega več ne preostajalo.

Angleška admiraliteta uradno izjavlja, da so se angleški zrakoplovi pod zaščito oklopnih avtomobilov vrnili nepoškodovani nazaj. V slučaju, če bi tudi bilo mogoče, nemškim zrakoplovom napraviti polete iz Antwerpna, še to nikakor ni dokaz, da bi mogli priti do angleške obali. Poleteti bi sicer mogli do Calaisa (mesto ob morskimi obali v morskimi ožini, ki loči Francijo od Anglije), nikakor pa ne do Dovra (mesto Dover leži na nasprotni strani Calaisa na angleški obali). In če bi že poleteli do Dovra, bi njihov povratek ne bil varen. Za Zeppelinove zrakoplove je treba shramb, ki so varne pred bombami, takih pa Antwerpen nima.

Anglija zasede Sv. deželo?

Dne 14. oktobra je Anglija poluradno zagrozila Turčiji v Carigradu, da zasede Palestino, ako bo Turčija naprej podpihovala upor mohamedancev proti Angležem v Egiptu. Ta grožnja bo imela za uspeh, da bo še bolj razjarila vse mohamedance.

Perzija proti Rusiji

Carigrad, dne 11. oktobra.

Iz Teherana, glavnega mesta Perzije, se poroča: V nekaterih dneh bo sklican perzijski državni zbor, ki bo sklepal o tem, kako stališče naj zavzame Perzija napram Rusiji.

Carigrad, dne 14. oktobra.

Car. list „Ikdam“ javlja: Rodovi Perzov in Kurdov so že v tretjič napadli Ruse. Prišlo je do bitke pri Urmiji, v kateri so bili Rusi poraženi. Kurdi so zaplenili 2 ruska topova, več strojnih pušk ter ujeli 3 ruske častnike in več vojakov. Rusi so imeli čez 50 mrtvih. Mesto Urmia, kamor so zbežale ruske čete, je polno ruskih ranjencev. Kurdi se bližajo mestu Urmia,

Raznoterosti.

Knezoškof pri ranjenih. V torek, dne 13. t. m. je prišel prevzvišeni g. knez in škof dr. Mihael Napotnik v Mariboru obiskat ranjence, ki so nastanjeni v kn.-šk. dijaškem semenišču, c. kr. gimnaziji in c. kr. učiteljsku. Prevzvišeni se je mudil pri njih od 2—7 ure zvečer. Nagovoril je vse ranjence — okoli 400, ki so različnih narodnosti ter so prišli iz srbskega bojišča. Ti so bili vidno vzradoščeni nad visokim obiskom. Zlasti so svoje veselje in odkritosrčno udanost kazali Bošnjaki. Eden izmed njih mu je že od daleč smehljaje se salutiral ter rekel: „Gospodine, fala Ti liepa, da si došao!“ Ganljivo je bilo poslušati, kako so ranjenci pripovedovali o svojih ranah in svojih dogodkih ter svojih bratih, ki so istotako v bojih. Neki Hrvat je celo udano razlagal: „Rad trpim. Kakor je volja božja, tako se naj zgodi. Če sem pripravljen na smrt in padem v bitki, umrjem rad kot hraber junak.“ Slovenci so bili samo trije. Eden izmed njih, Mihael Kamnik od Sv. Jurija p. Taborom, je Prevzvišenemu pokazal patrone, ki jih je prinesel seboj. Imel je avstrijske, srbske in ruske. Na vprašanje, kako da ima tudi ruske, ko je bil samo na srbskem bojišču, je odgovoril, da imajo Srbi tudi ruske patrone. Prevzvišeni je podelil v vsaki izmed mnogih sob sv. blagoslov, je dal razdeliti med ranjence razne knjižice in molitvenike ter je podaril za nje 150 K. Obljubil jim je, da bo prihodnji dan daroval sv. mašo za nje ter jim je naročil, naj v svojih prihodnjih pismih pozdravijo svoje drage domače tudi v njegovem imenu. Ta ljub obisk si bodo ranjenci ohranili gotovo v dobrem in hvaležnem spominu.

Iz šole. Imenovani so: Začasna učiteljica v Prevorju Terezija Cerjak za definitivno učiteljico istotam; začasni učitelj Anton Gmajner na Pilštanju za definitivnega učitelja istotam; začasna učiteljica v Sromljah Cecilija Eržen za definitivno učiteljico istotam; začasni učitelj v Zdolah Karol Rumpret za definitivnega učitelja istotam; za šolskega voditelja v Marija-Reki je imenovan definitivni učitelj v Žetalah Franc Zrimšek; učiteljica ženskih ročnih del v Novicerkvi J. Kavčič bo odslej podučevala isti predmet tudi na šoli pri Sv. Duhu v Halozah; prestavljena je učiteljica Pavlina Kosec iz Podove v Špita-lič; v stalni pokoj je stopila začasno upokojena učiteljica Josipina Slanc; prestavljena je učiteljica Marija Pavlič iz Tepanja v Laporje. — Priznanje se je izreklo za mnogoletno zvesto službovanje učiteljici ročnih del na dekliški šoli v Celju Mariji Bračič, ki je stopila v stalni pokoj.

Imenovanje. Zdravnik dr. Bergman je imenovan za okrožnega zdravnika za okrožje Slivnica pri Mariboru. V Framu ordinira ob delavnikih od 8. do 9. ure dopoldne in od 2. do 3. ure popoldne. V Gornji Polskavi ob nedeljah od 11.—12. ure in v Šmartnem pri Vurbergu ob petkih od 2.—3. ure popoldne.

Umrl je v Gradcu upokojeni profesor g. Jožef Kronberger, star 75 let. Pred leti je bil profesor tudi na mariborskem učiteljsku.

Ranjen „Daničar“. Kakor je posneti po dunajskih listih, je bil na gališkem bojišču ranjen visokošolec dr. Franc Stele, član kat. akad. društva „Danica“ na Dunaju.

Kn.-šk. dij. semenišče. V tem zavodu je sedaj in bo še menda nekaj časa rezervna vojaška bolnišnica. Dokler to traja, ne morejo gojenci v zavodu dobiti stanovanja in hrane. Kn.-šk. župnijski uradi so prošeni, da opozorijo na to semeniščane.

Dr. Rosina, ki je šel, kakor smo že poročali, ko je bil izpuščen iz preiskovalnega zavora, takoj v sanatorij Hansa, je bil že trikrat operiran. Počuti se že nekoliko bolje.

Izpred deželnoobrambnega sodišča. Iz Gradca se poroča: Nadalje so izpuščeni: Vincenc Vindiš, posestnikov sin v Orehovi vasi pri Mariboru; Dav. Tombah, trgovec v Št. Vidu pri Ptuju; J. Godec, učitelj v Lembahu pri Mariboru; J. Godec, učiteljica v Lembahu in A. Krištof, sollicitator pri dr. Fermevcu v Ptuju; trgovca Prica in Kramar v Celju; bratje Mahne iz Trnovelj.

Obrekovanje slovenske duhovščine. Kakor smo že poročali, je v praškem listu „Bonifatius-Korrespondenz“ graški vseučilišni profesor dr. Ude grdo obrekoval slovensko duhovščino. Oktobrova številka omenjene korespondence pa prinaša izjavo uredništva, da se ne identificira z mnenjem dr. Udeja, da celo naravnost njegov članek odklanja ter povdarja, da je bila slovenska duhovščina vsikdar domoljubna. Ob enem prinaša tudi popravek mariborskega obrambnega društva ter tako preklicuje 17 lažnjivih ali vsaj neresničnih trditvev članka, ki ga je spisal dr. Ude zoper slovenske duhovnike. Profesor je tudi tožen in bo moral dati sodnijsko zadoščenje.

Proti obrekovalcem, ki so zakrivali, da so bili nekateri po cele tedne po hudožnem zaprti, je vložena cela vrsta tožb, da se v prihodnje zabrani tako brezvestno ravnanje. Svarimo torej, da nihče ne razširja neosnovanih govoric. Kajti opozarjamo vsakogar, ki sliši o sebi govoriti kaj žaljivega, naj takoj toži dotične osebe, sicer lahko radi kake še tako neumne čenče pride po nedolžnem v zapor.

Poročilo Schulvereina. Nemški Schulverein je razposlal vsem listom poročilo, da kateheti na Slovenskem Štajerju niso hoteli sprejeti njegove ponudbe, da za nižjo odškodnino kot dosedaj poučujejo na šulvereinskih šolah. Mi popravljamo in izpopolnjujemo na podlagi dobrih informacij to poročilo v toliko, da se tudi od učiteljev na šulvereinskih šolah ni zahtevalo, naj odslej poučujejo za nižjo plačo.

Padli slovenski junaki. Te dni je umrl v ptujski vojaški bolnišnici pešec Pavlin od 4. bataljona 87. pešpolka, doma iz Bizeljskega. V vročih bojih na srbskem bojišču je dobil strel v glavo in vkljub vsemu naporu zdravnikov se ni posrečilo ohraniti tega junaka pri življenju. Omenjeno bodi, da je bil ta-je slovenski junak že poprej enkrat ranjen na bojišču, in komaj, ko je nekoliko okreval, se je zopet vrnil na bojišče. Od svojih starišev se je poslovil v besedah: „Sedaj pa grem v gotovo smrt, z Bogom!“ — Hrabremu slovenskemu mladeniču bodi zemljica lahka . . .

*** Nadvojvoda Karl Franc Jožef,** imejtelj pešpolka št. 19. Cesar je imenoval prestolonaslednika Karla Franc Jožefa za imejtelja pešpolka št. 19. Temu polku je bil dosedaj imejtelj umorjeni prestolonaslednik Franc Ferdinand, pred njim pa rajni princ Rudolf. Polk sestoji iz ogrskih vojakov.

Nadvojvoda Franc Salvator v Gradcu. V sredo, dne 14. oktobra dopoldne, je došel v Gradec glavni inspektor avstrijskih sanitetnih naprav, nadvojvoda Franc Salvator. Oglel si je bolnišnice graške garnizije.

General Auffenberg je šel v pokoj. Cesar mu je tem povodom v posebnem pismu izrekel svoje priznanje za uspešno vodstvo izročene mu armade ter si je pridržal njegovo zopetno uporabo.

Sprememba v generaliteti. Za poveljnika naše 3. armade je imenovan general pehote Svetozar Borojevič pl. Vojna. Vpokojena sta zborna poveljnika general kavalerije Giesl pl. Gieslingen (8. armadni zbor v Pragi) in general pehote pl. Hortstein (9. armadni zbor v Litmericah). Iz zdravstvenih razlogov so odpuščeni armadni poveljnik vitez pl. Auffenberg in zborna poveljnika general konjenice Kolosvary de Koloszar (11. armadni zbor v Lvovu) in general pehote Oton Meixner (7. armadni zbor v Temešvaru). Za poveljnika 8. armadnega zbora je imenovan podmaršal pl. Scheuchenstuel, za poveljnika 6. armadnega zbora (Košice) Artur Arz, za poveljnika 7. armadnega zbora podmaršal Fail Grieszler; podmaršal Štefan Ljubičič je povišan za fem. in imenovan za poveljnika 11. armadnega zbora; za generala pehote in za poveljnika novo ustanovljenega 17. armadnega zbora je imenovan podmaršal Karol Kritek. — Opomnimo, da se je večina teh sprememb zgodila že pred nekaj časom, in da torej, kakor hočejo vedno nekatere zlobne govornice vedeti, niso z zadnjimi dogodki na bojišču v nobeni vezi. Dobro bi pač bilo, da bi se izpremembe na vodilnih mestih naše armade redoma tudi takoj objavile.

*** Imenovanje novih častnikov.** Cesar je imenoval učence III. letnika vojaških akademij za poročnike v armadi.

Kako se godi avstrijskim ujetnikom v tujini. Nimajo posebno prijetnih dni oni Avstrijci, ki so se za časa izbruha vojske nahajali v tujini, v državah, ki so nam sovražne, ali pa, ki so prišli med vojsko v vojno ujetništvo. Začetkom vojske so naši sovražniki v svojih deželah pridržali veliko avstrijskih državljanov, ki niso mogli več domov. Danes je kraj in usoda velike večine teh oseb znana. Rudeči križ že danes posreduje poštno zvezo med temi ujetniki in nami. Naše zunanje ministrstvo pošilja političnim ujetnikom na Francoskem in Angleškem tudi denar do 300 K in sicer potem ameriškega poslanika na Dunaju. Ta nakaže ameriškim poslanikom v Londonu in Parizu denar kar brzojavno. Upanje je, da se bo to omogočilo tudi političnim ujetnikom na Ruskem. Z Angleškega se smejo vrniti sledeči Avstrijci: otroci

in žene; možje od 18. do 50. leta samo tisti, ki so na podlagi zdravniške preiskave spoznani za nesposobne za boj, dalje zdravniki, kirurgi in duhovniki. Upati je, da se bo tak sporazum sklenil tudi med Rusijo, Francijo in Avstrijo. Kdaj bodo došli domov ujetniki, ki so jih sovražniki ujeli v vojski, se da sedaj še težko ugotoviti. Poročalo se je sicer, da bodo sovražne države med seboj zamenjale vojne ujetnike, ali do sedaj še o kakem takem resnem koraku ni bilo slišati. Kakor je posneti iz dosedanjih poročil, se najslabše godi onim Avstrijcem, ki so ujeti v Srbiji. Iz Rusije pa prihajajo poročila, da se z avstrijskimi ujetniki tam zelo človekoljubno postopa.

Poizvedovalni urad na Dunaju naznanja, da posreduje od sedaj naprej pošto ne samo med ujetniki, ampak tudi med civilnimi osebami, ki so pridržane v Rusiji, Srbiji in Črnigori. Pošilja tudi denar. Naslov je: Hilfs- und Auskunftsstelle für Kriegsgefangene, Dunaj, I, Jasomirgott Strasse št. 6.

Hud mraz v Rusiji. Iz pisma, ki ga je te dni dobil mariborski delavec Bogomir Bratušič od svoje- ga brata, ki je kot avstrijski vojak 97. pešpolka ujet na Ruskem, je posneti, da je že zadnje dni meseca septembra vladal v Rusiji hud mraz. Ujetnik piše: „Pri Grodeku sem bil dne 27. avgusta, ujet od Rusov. Bil sem ranjen v hrbet. Krogla mi je obtičala v hrbtenici. Rusi z nami zelo lepo postopajo. Ruski zdravniki so mi v nekem mestu blizu Moskve po-tegnili kroglo iz hrba. Rana je bila že vsa zagnojena. Ako ne bi zdravniki tako skrbno pazili na me, gotovo bi bil podlegel težki rani, a sedaj sem že tako daleč okreval, da lahko s palico šantam po sobi. Včeraj, dne 29. septembra, so nas prepeljali v Moskvo. Mesto je izredno veliko in lepo, polno bogastva. Ruščine sem se že do dobra privadil. Rusi so zelo pobožni ljudje. V naši bolnišnici imamo veliko podobno Matere božje, pred katero se vsak večer ob 8. uri zberejo zdravniki in vsi ranjenci ter dobre četrt ure molimo. Jaz molim po naše, Rusi pa po pravoslavno. Od predvčeraj naprej imamo tukaj izvanredno močen mraz, kakor je na primer v Mariboru okrog božiča. Tla so popolnoma zmrznjena. Solnčni žarki nimajo skoro nobene moči več. Avstrijske in nemške ujetnike, kateri so zdravi, pošiljajo Rusi, tako sem slišal, v rudnike kopat premog. Če je božja volja, se ob Novem letu zopet vidimo. Pristržne pozdrave iz daljne Rusije!“

Francoski duhovniki — kot ujetniki na Nemškem. Kakor je znano, se morajo francoski duhovniki bojevati kot navadni prostaki in vojni črti. Veliko od njih jih je že ujetih in interniranih v vojnih taboriščih. Kardinal Hartmann v Kolinu se je obrnil že do nemškega cesarja, naj bi se usoda teh duhovnikov omilila. Nemški cesar je nato odredil, da postopajo z njimi kot s častniki.

Sienkiewicz v Krakovu. Slavni poljski pisatelj Sienkiewicz se nahaja v Krakovu. Poljski komisar v Kielcach Sokolniecki je obiskal Sienkiewicza na njegovem posestvu Oblegorek in mu priporočil, naj se ogne vojnemu vrvežu s tem, da odpotuje pod varnim spremstvom v Varšavo ali v Krakov. „Mislim, da bo celi deželi zadostovalo“, piše Sokolniecki, „če povem, da je Sienkiewicz odpotoval v Krakov.“

Lvovski nadškof zaprt. „Nowa Reforma“ poroča, da je zaprt nadškof dr. Jožef Bilczewski, ki je ostal v Lvovu.

Morilec predstavljen srbskemu prestolonasledniku. Pred sodiščem v Sarajevu, kjer se vrši sedaj obravnava, proti morilecu prestolonaslednika Franc Ferdinanda in soproge, je izpovedal morilec Čabrinovič, ki je vrgel prvo bombo: Nekega dne meseca aprila t. l. ga je predstavil ravnatelj tiskarne Zivojin Bračič (odbornik Narodne Obrane) srbskemu prestolonasledniku Aleksandru. Z njim se je dalje časa pogovarjal, toda o čem, tega Čabrinovič noče izpovedati. — S tem je pač dovolj dokazano, da je tudi srbski kraljevi dvor imel svoje roke pri umoru vmes in da ga zadene sedaj zaslužena kazen, ko mu avstrijski vojaki korak za korakom jemljejo zemljo, na kateri je preživljal svoje zločinsko življenje.

Na dež. kmet. gospodinjski šoli v Repnjah, postaja Vižmarje na Gorenškem, se prične zimski 6-mesečni tečaj dne 5. novembra t. l. in bo trajal do 25. aprila 1915. Sprejemajo se gojenke, ki so dovršile ljudsko šolo in izpolnile 14. leto. Učenke ostanejo cel čas tečaja v zavodu č. šolskih sester in plačajo mesečno 30 K za hrano, stanovanje in drugo. Prošnje za sprejem je vlagati pri vodstvu šole v Repnjah do dne 3. novembra t. l. Prošnjam je pridejati zadnje šolsko spričevalo, krstni list in zavezno izjavo starišev ali njih namestnikov, da bodo obdržali gojenko skozi celi tečaj v zavodu. Pripomniti je, da se uče gojenke vsega gospodinjstva, kot: kuhanja, šivanja in krojenja, vzgoje otrok, vrtnarstva, živinoreje, dela na polju in računstva pod vodstvom šolskih sester in strokovnih učiteljev deželnega odbora kranjskega.

V eni noči osivel. Vodja godbe deželnoobrambnega bataljona v Ljubnu na Štajerskem, narednik Riedl, je v bitki pri Lvovu v nekem gozdu zašel. Bil je sam. Napočila je noč. Riedl je bil prisiljen, da je v gozdu prenočil. Ponoči so kozaki vedno patrolirali čisto blizu njega, ki se je ves čas nahajal v smrtni nevarnosti; še-le zjutraj se mu je posrečilo, da je iz gozda pobegnil. Vrnil se je nazaj k svoji četi, kjer so ga komaj spoznali, ker so mu lasje in brada čez noč osiveli.

* **Pogreša se četovodja 17. pešpolka, 3. marškompanije, Rudolf Krulc, obratni vodja v tovarni H. Pogačnik v Rušah.** Njegova žena je dobila od njega zadnje sporočilo dne 26. avgusta. Neki ranjeni vojak ga je videl dne 8. septembra še pri Lvovu, od tedaj pa ni nobene vesti več o njem. Kdor kaj ve, naj bo tako prijazen in naj sporoči gospej Mariji Krulc v tovarni H. Pogačnika v Rušah. — Pešec 87. pešpolka, Dolinar Matija, se pogreša od 26. avgusta. Ker so vsa poizvedovanja po njem brezuspešna, se obrača njegova mati na one, ki kaj vedo o njem, naj blagovolijo to sporočiti na naslov: Urša Dolinar, posestnica, pošta Sv. Miklavž pri Ormožu.

* **Važno za one posestnike, ki prodajajo živino in meso v Maribor.** V mariborskem okraju, posebno na Dravskem polju, so dacarji vcepili posestnikom prepričanje, da se mora na vsak način dac od zaklane živine tam plačati, „kjer je kri tekla“. Ker pa je to popolnoma protipostavno, zahtevajo dacarji v Mariboru, kamur pripeljejo kmetje svinje, zopet še enkrat dac, ker vedo, da kmet tam, kjer je kolnil, ni dolžan plačati daca, ampak tam, kjer se meso, oziroma zaklana živina prodaja in porabi, n. pr. v Mariboru. — Stranke, ki pa so dači podvržene, n. pr. krčmarji, mesarji po poklicu itd., ti pa morajo pri klanju plačati dac, ali doma meso porabijo ali ga pripeljejo v Maribor na trg. Te stranke pa prinesejo v zadnjem slučaju bolete prvega dacarja seboj in te bolete morajo mariborski dacarji upoštevati, ker je to postavno, ne pa one bolete zasebnikov, ker te niso postavne.

Polzela. Kakor se nam poroča iz zanesljivega vira iz Gradca, so volitve na Polzeli v celnem obsegu ovržene in se morajo volitve ponoviti na celi črti.

Konjice. Dne 1. oktobra se je hotel šest let star sinček posestnika Vičiča, iz Zbelove greti pri ognjišču. Prišel je preblizu ognja; obleka je začela goreti. Oče je prihitel, da bi rešil sina, toda bilo je že prepozno; siromak je umrl čez dva dni na opekli-

* **Dobrna.** Kakor smo cesarjev rojstni dan naj-slovesneje ob udeležbi vseh slojev prebivalstva obhajali, tako smo tudi god Njih veličanstva presvetlega cesarja praznovati nad vse slovesno. Kar je bilo od preč. kn.-šk. lavantinskega ozdinarijata, narobe-eno, se je izvršno izpolnilo. Izvanredno ljubka pa je bila otroška pobožnost za našega cesarja, armado in domovino. Otroci so bili že 17. nedeljo povabljeni, naj prejmejo od četrtka naprej sv. zakramente in da naj posebno nedeljo, ko dobrnska župnija v teku 15 let, odkar je roženvenška bratovščina tu kanonično upe-ljana, obhaja posebno slovesno, pristopijo skupno k mizi Gosobodovi in da naj ljubemu Jezusu po priproš-nji Marije, pomočnice kristjanov in kraljice sv. rož-nega venca, ter velikega svetnika sv. Frančiška, pa-trona našega cesarja, priporočajo presvetlega cesar-ja in celo vojskujočo se domovino. Kar je otrok-obha-jancev, so prišli k sv. obhajilu, čeprav se nimamo šole. Pa tudi drugi verniki so prejeli sv. zakrament v gori omenjeni namen in darovali mnogo odpustkov posebno rajnim vojakom-junakom. Nad 400 sv. obhaj-il priča res veliko gorečnost za tako malo župnijo. — Dne 15. avgusta, na praznik farne patrona, 16., 17. in 18. avgusta, je oddelek našega Rudečega križa pri-redil nabiranje darov za Rudeči križ. In uspeh je bil nepričakovan. V 15 domačih nabiralnikih, ki jih je dala posojilnica na razpolago, se je nabralo 267 K 77 vin. in še 4 lire. Po nabiračnih polah pa je prišlo 755 K 54 vin., tako, da je naš Rudeči križ z darom tukajšnjega graščaka g. Ružička odračunal dne 25. avgusta 1914 celjskemu Rudečemu križu 1123 K 31 v. in 4 lire. V cerkvi smo nabrali 50 K. Ker je pa kva-terni četrtek pri nas sejem bil, je že 5 vrlih deklet naprej nabiralo darove istotako tudi na 4. oktobra. Sploh moramo nad vse pohvalno omeniti požrtvoval-nost naših nabirateljic in nabirateljcev. Kakor izvemo, je tudi gospod župan na 4. avgusta nabral lepo svoto. Četrtega oktobra smo pa v cerkvi zopet nabrali 25 K, poleg tega pa še lepo svoto za sv. Očeta. Tako se vidi, da naše ljudstvo ljubi svojega cesarja in do-movino ne le v besedah, ampak v dejanju in resnici. Zdaj še pričakujemo od naših vrlih kmetov, posebno od Sv. Jošta, obljubljeni volno, da do-ijo vojaki toplo obleko. — Ranjencev še ni pri nas. Pridejo baje še-le spomladi. Tudi beguncev še ni.

* **Sv. Peter v Savinjski dolini, Raznoterosti.** — Za Rudeči križ se je pri nas nabralo dosedaj 810 K. Na slavni imendan Njih c. kr. Veličanstva smo pri-redili za blagor cesarja in domovine slovesno proces-sijo z Najsvetejšim. Naša mlada, sedaj 32 udov bro-ječa godba, sedem jih je sedaj pri vojakih, je lepo svirala veličastne slavospeve, v cerkvi pa ob koncu cesarsko pesem, katero je mnogoštevilna množica nav-dušeno prepevala. Naši bojevniki, okoli 100 jih je, nam dan za dnevom iz bojišča pošiljajo pozdrave in nas prosijo, da jih priporočamo Mariji in Gospodu vojnihi trum; Bog nam jih pripelje z vencem zmage okrašene nazaj! Na čestitko, katero smo poslali svo-jemu najodličnejšemu častnemu občanu, prevzvišene-mu gospodu knezoškotu, k Njihovemu slavnemu imen-danu, so nam visokoisti milostno odgovorili, da izro-čajo celo župnijo božjemu varstvu. — Hmelja je že polovico prodanega, cena je nizka — okoli 1 K 20 vin. —; pa kmet, ki ima razun hmelja dovolj drugih poljskih pridelkov, je tudi za manjši hmeljski izkupički Bogu hvalečen.

Celovec. Oskrbništvo hotela „Trabesinger“ v Celovcu naznanja, da je z dne 1. oktobrom leta 1914 vodstvo hotela in gostilne v novih, večjih in stroko-

vn. askih rokah. Novi najemnik bo točil razna izvrst-na prisna vina in vedno sveže pivo ter bo skrbel za dobro, zbornor kuhinjo, točno postrežbo, snažnost in red. Zato se oskrbnništvo hotela prav toplo priporoča, da s svojim obiskom izkažete naklonjenost in zaupa-nje novemu najemniku, ki bo vse storil, da boste za-dovoljni v vsakem oziru. V hotelu je po večerih najti slovensko družbo. Za mnogobrojen obisk in požrtvo-valno naklonjenost se toplo priporoča oskrbnništvo ho-tela „Trabesinger“ v Celovcu, Velikovaška cesta 5.

Kardinal Pietro Gaspari, papežev državni tajnik. Kardinal Pietro Gaspari je imenovan za no-vega papeževga državnega tajnika namesto umrlega kardinala Ferrata. Kardinal Pietro Gaspari je bil ro-jen v Vissu, škofija Norcia, leta 1852. Časopisje poz-dravlja z velikim zadovoljstvom imenovanje kardina-la Gaspari-ja za državnega tajnika. Kardinal Gaspa-ri je znan po vsem katoliškem svetu zaradi krasne in velike knjige, katero je spisal o kanoničnem pravu. Znan je tudi kot izboren in spreten diplomat, kakorš-nega tako zelo potrebuje sveta stolica v sedanjih res-nih in burnih časih.

Ranjenci in padli.

Pešpolk štev. 47:

M r t v i: poročnik Bendl Karl, poročnik Burian Franc, po-ročnik Dolinšek Edvard, poročnik Flaschner Ludovik, praporščak Judmaier Jožef, poročnik Kienz Gvido, stotnik Römer Emil, praporščak Schöndorfer Anton, nadporočnik Wiefpeiner Karl, Do-baj Jožef, Albrechter Karl, Fuchs Marko, Haas Franc, Dostal Franc, Gabere Alojzij, Hagendorfer Jancz, Berghold Franc, H. Christian, Fürbaš Anton, Jafernig Simon, Bild Viktor, Amreich Franc, Bachl Jancz, Bassanesi Anton, Beck Franc, Bezjak Ja-kob, Cofhter Jožef, Dichtl Franc, Färber Jožef, Flucher Franc, Frühwirth Franc, Hajden Jancz, Hallecker Herman, Hercog Ru-dolf, Hütterer Jancz, Jarc Jancz, Jauk Jancz, Aldrian Anton, Berger Jancz, Fruhmam Alojzij, Gangl Ferdinand, Hagendorfer Jancz, Hauer Ferdinand, Hauer Martin, Buchmann Leopold, A. Damm, Feier Jožef, Fuchshofer Franc, Gorjan Franc, Ignacij Drescher; četovodje Kistenbauer Franc, Knaus Jožef, Leber F., Lukas Jožef, korporali: Kaiser Briderik, Leskovar Karol, Leop. Payerl, Peer Roman, Pucher Anton, Weninger Franc, korporali v rezervi: Kikmaier Jancz, Lenz Jožef, Puntigam Alojzij, Julij Ulrich, Wagner Ludovik, Pretner Blaž, Tot Aleksander; fraj-tarji: Koruh Jancz, Muster Jožef, Ornik Anton, Rabl Jožef, L. Rasch, Weiss Franc, Wikschl Jancz, rezervni frajtar Weiss K., tamburji: Köldorfer Alojzij, Planičič Franc; pešci: Koren Karl, Kollmeier Aleksander, Kramer Anton, Kuhar Srečko, Ladler F., Medovnik Franc, Mörth Konrad, Muršek Rudolf, Neubauer An-ton, Ogrizek Jancz, Ostermentnik Miha, Panzera Franc, Pendl Alojzij, Raffler Anton, Ritz Anton, Sanzin Rutilio, Slamberger Jancz, Schober Franc, Schrupf Anton, Schwarz Jakob, Karol Schwarz, Schwarz Jožef, Strohmeier Jožef, Sumer Ferdo, Šva-gelj Alojzij, Vihar Anton, Violin Kornelij, Visočnik Anton, We-ber Alojzij, Weiss Alojzij, Windisch Jancz, Zmugg Anton, Zoller Jancz; pešci v rezervi: Koller Ludovik, Leber Kristijan, Mal-linger Miha, Pilh Jancz, Pok Jožef, Pölzl Vinko, Pristovnik Pa-vel, Puntigam Friderik, Rabl Franc, Sauer Jurij, Simič Franc, Spragler Franc, Suc Martin, Vouk Jakob, Weinkogl Anton; na-domestni rezervisti: Kisslinger Melhior, Kirchengast Jožef, Sa-rok Karol, Schober Jožef in Weiss Jancz.

R a n j e n i: poročnik Baumgartner Vinko, poročnik Vikt. Brandstetter, praporščak Dobjja Jožef, stotnik Džimic Ismet, nadporočnik Ecker Robert, nadporočnik Giorgieri Bernard, na-dporočnik Griskar Oton, poročnik Hussak Ludovik, nadporočnik Kutschera Walter, poročnik Leonhard Oton, poročnik Ferdinand Lorber, stotnik Martinovič Emil, poročnik Nagel Rudolf, major Neth Edvard, praporščak Ortner Anton, poročnik Paulin Franc, nadporočnik Schreiber Oton, praporščak Sirk Leo, poročnik To-madž Šorli, stotnik Springer Herman, praporščak Taros Jožef, major Teuchert-Kaufmann E. pl. Traunsteinburg Friderik, vid-polkovnik Traunsteiner Maks, Undesser Jožef, praporščak Vidic Ignacij, praporščak Weinhardt Rajmund, Fingerhut Jožef, Jožef Anders, Bohak Jožef, Braunstein Franc, Draxler Alojzij, Dunkel Jožef, Erhart Anton, Falec Franc, Fischer Jancz, Fruhmam J., Geuser Karol, Holler Avgust, Haas Lambert, Hirschmann Karl, Ackerl Karl, Augustin Alojzij, Brandner Alojzij, Emann Simon, Fauland Jožef, Fauster Anton, Felgič Franc, Flischhacker Rom., Fruhmam Avgust, Fuchs Jožef, Gazetti Jancz, Golob Franc, Gril wregor, Catiarič Roman, Cella Aleksander, Herzer Ernest, Amon Jožef, Amtmann Jancz, Brandl Jancz, Draxler Jožef, J. Gießauf, Hutter Jancz, Blačič Blaž, Črnko Henrik, Ertl Rupert, Fink Jancz, Finnochiaro Ramero, Fuhrmann Jožef, Gerbec Jan., Gert Karol, Hagendorfer Avgust, Hillstein Izak, Hirschmann J., Hofer Jožef, Hörzer Anton, Hulla Jožef, Jandl Franc, Joch K., Chytk Bohumil, Hlaer Franc, Auer Pavel, Freitag Anton, Ant. Holzmann, Adam Aadam, Anzel Franc, Assigal Andrej, Augu-stin Blaž, Augustin Franc, Babrič Jancz, Bäck Franc, Balas Kl., Barvič Adolf, Baumann Matija, Beran Teodor, Berghold Jancz, Berglez Jožef, Bernat Anton, Bešlič Anton, Bock Jožef, Božuško-vič Valentin, Bračič Jožef, Brandl Jožef, Braunegg Franc, Brave Karol, Breitegger Gabriel, Brezner Jancz, Breznik Jožef, Gvido Brezzel, Brus Jancz, Buchgraber Friderik, Čajn Jancz, Rudolf Čeh, Cernoga Alojzij, Cieser Jožef, Damisch Karol, Debenjak J., Delinšek Edvard, Deng Karol, Deutsch Jancz, Dobnikar Jurij, Dunst Franc, Edegger Jancz, Einöder Jožef, Erbes Karol, Fin-žger Peter, Flucher Jancz 13. stotnija, Flucher Jancz 15. stot., Fras Ignacij, Freißmut Alojzij, Frescher Jancz, Frühwirth Franc, Fuchs Jožef 5. stotnija, Fuchs Jožef 8. stotnija, Fuchs Tomaž, Gaßner Oton, Gerth Jancz, Glodec Franc, Gornik Dominik, Jo-žef Gosch, Gasser Alojzij, Grabnar Oton, Grižnik Ferdinand, Haas Anton, Haberle Jakob, Hader Jancz, Heinz Jurij, Leopold Hainz, Halbedel Jancz, Hardinger Aleksander, Haring Gottfried, Hasner Otto, Huderer Jožef, Herunter Jože., Herzog Anton, Hie-baum Jožef, Hödl Jancz, Hözl Anton, Hrasnik Julij, Jakolič A., Joite Jernej, Jakoš Franc, Job Karol, Jurza Jancz, Ajd Alojzij, Aldrian Ferdinand, Aldrian Franc, Aldrian Jancz, Aldrian M., Baumann Franc, Baumann Vinko, Berglez Jancz, Brég Franc, Bregant Avgust, Drog Jancz, Eberhard Alojzij, Eilez Franc, Feibel Franc, Fellner Ignacij, Ferline Jancz, Firpaš Jožef, Fr. Friedrich, Fzchs Franc, Golob Alojzij, Greiner Jožef, Grič Rud., Guttman Anton, Heubel Anton, Heller Henrik, Hinauf Florjan, Hözl Jancz, Jeindl Franc, Jarc Jožef, Aufhauser Vinko, Brandl Franc, Bulečič Martin, Deutschmann Jancz, Edler Jancz, Eiletz Jožef, Feiertag Jožef, Flego Martin, Friedl Karol, Fritz Anton, Göbel Anton, Godec Franc, Graßmugg Ludovik, Greiner Anton, Hainz Franc, Hebenstreit Anton, Held Simon, Hirtl Rudolf, Hol-ler Alojzij, Elbischger Jurij, Adler Jancz, Borusch Gustav, Da-vid Hartinger.

R a n j e n i: četovodje: Liebmann Franc, Mafer Franc, Platzer Leopold, Schlagenhausen Franc, Schuster Franc, Wieser Matija, Wruss Anton, rezervni četovodje: Kampuš Stefan, Petek Avgust, Ritscher Alojzij, Takner Alojzij, korporali: Laffer Jož., Lampl Anton, Lamprehter Friderik, Mlasko Jancz, Monschein Alojzij, Müller Friderik, Müller Jožef, Rindler Karol, Schnitzer Franc, Schwarz Florijan, Schwinger Alojzij, Silberschneider Ig-Klojčnik Jancz, Klug Jancz 8. stotnija, Klug Jancz 14. stotnija,

Koch Franc, Koch Jancz, Kohne Franc, Komici Karol, Konrad Valentin, Koplč Miha, Koren Jožef, Kossbek Ljudovik, Krampl Matija, Krasser Avgust, Kraus Alojzij, Krebs Friderik, Franc Kreiner, Kretzenbacher Boštjan, Krois Matija, Labes Adolf, E. Lampreh, Lascak Rudolf, Lassnitzer Jožef, Leuz Jancz, Lesnik Alojzij, Lilek Jožef, Lienhard Franc, List Jožef, Marek Jancz, Macher Jancz, Macuc Franc, Meier Friderik, Mandl Jožef, F. Matinšek, Matosovich Simon, Maurič Ferdo, Mechia Ernest, Bogomir Meier, Melcher Avgust, Mettinger Anton, Milloch Jakob, Moder Franc, Mohorič Anton, Motaln Mihael, Nendl Jancz, Ne-rat Franc, Neuwirt Jožef, Neger Franc, Obenaus Jancz, Oben-aus Karol, Omasak Jožef, Paher Franc, Pafl Friderik, Pain J., Panger Jožef, Paumann Alojzij, Pauman Anton, Pauman Julij, Pausch Jožef, Penitz Albert, Petek Maks, Peče Rihard, Pfeifer Roman, Philip Anton, Plančič Jurij, Pichler Henrik, Piučič Jancz, Pintar Jožef, Pin Jancz, Plibersček Jancz, Pflügsl Ferdo, Podbršček Jožef, Pock Peter, Pongratz Avgust, Porta Jožef, Po-žar Alojzij, Prasl Jancz, Pranger Benedikt, Pratte Alojzij, Pri-stavnik Anton, Prückenstuhl Adolf, Prinkler Jakob, Puklič Ja-kob, Pulko Jakob, Pürstner Franc, Pusetič Peter, Raehholz An-ton, Raffler Jožef, Razem Anton, Rečnik Franc, Reicher Franc, Rep Jakob, Repnik Franc, Resch Edmund, Resch Simon, Ribič Anton, Rihtar Jancz, Ritter Jožef, Robert Avgust, Robnik Miha, Rojs Franc, Rola Ljudovik, Rožič Jancz, Rossmann Jožef, Ro-vis Anton, Rumpler Franc, Runka Matija, Ruzier Jožef, Safor-nik Andrej, Sailer Jancz, Salmhofer Jožef, Sammer Ferdinand, Saria Alojzij, Schelllauf Alojzij, Scherzer Jancz, Schibrot Jancz, Schicker Jožef, Schleich Miha, Schmied Franc, Schnabl Ernst, Schneeberger Viktor, Schönwetter Jancz, Schriegl Jancz, Schu-ster Anton, Schweinzer Jožef, Sedevičič Jancz, Seiber Jancz, Senekovič Jancz, Seršič Martin, Sirk Jancz, Smogavec Anton, nacij, Tax Henrik, Theussl Jancz, Thomann Jožef, Treffner J., Zimič Jernej; korporali rezerve: Katschner Rudolf, Knass Jan-vez, Kurnik Jancz, Kurnik Miha, Mondolfo Hugo, Spittau Oton, Sissinger Jožef, Trüterer Gustav; enoletni prostovoljci korpora-li: Steinberger Julij, Suta Franc; frajtarji: Klemen Jožef, Jožef Knitte, Koller Aleks, Koller Jancz, Krammer Aleks, Krimel Ru-pert, Lafer Jancz, Landner Karol, Leber Alojzij, Lienhart Fran, Loibner Jožef, Meier Franc, Mejer Anton, Motzer Avgust, Fran Mörth, Mörth Jancz, Muster Jožef, Namešnik Franc, Novaček Franc, Oravec Jožef, Otter Franc, Paschek Matija, Paurič Fr., Puchleitner Florijan, Ranz Jožef, Rauch Andrej, Rauch Miha, Rumpler Franc, Rumpler Friderik, Sailer Jancz, Schuler Fr., Sucher Anton, Weber Franc; frajtarji v rezervi: Kramar Karl, Leitgeb Jancz, Simič Jožef, Steinklaib Matija, Strohmeier Fer-do, Zirngast Kristijan; tamburji: Zorko Franc, Zolger Martin; trobentači: Kos Jancz, Mandl Rudolf, Pratter Vinko in častniš-ki sluga: Weissler Jožef.

Pešci: Kacian Peter, Kaiser Anton, Kager Alojzij, Kam-pus Henrik, Kasper Jancz, Končič Anton, Kaufmann Alojzij, J. Kerbler, Kern Karl, Kern Jancz, Kikmeier Alojzij, Kienler Le-on, Kirbiš Jancz, Klausner Leopold, Kienzl Manfred, Kleinschu-ster Martin, Klemen Jožef, Klemenčič Matija, Klement Marko, Steiner Jožef, Stessl Franc, Stürnedecker Jernej, Straus Julij, P. Sruzek, Stupar Jožef, Suppan Jancz 3. stotnija, Suppan Jancz 7. stotnija, Supperi Jožef, Takner Ferdo, Tekauc Andrej, Temel Franc, Teschl Jancz, Tieber Jožef, Tinnacher Ignacij, Treitler Martin, Tremel Maks, Trepo Ferdo, Trstenjak Jancz, Trummer Jancz, Turk Anton, Turk Jancz, Verbek Jernej, Verblac Jancz, Veidel Anton, Visečnik Jakob, Bosinek Anton, Wagner Franc, Walcher Jancz, Weibzierl Matija, Weiss Jancz, Werther Roman, Windisch Franc, Winkler Alojzij, Witzmann Jožef, Wraber An-t., Vračko Franc, Zenc Karol, Znidarko Jakob, Zoff Valentin, Fr. Zöhrer in Cvilak Anton.

Rezervni pešci: Kaiser Florjan, Kapfensteiner Franc, A. Karmer, Kasper Jožef, Kern Jakob, Kovel Anton, Kohl Jožef, Kranjc Jožef, Kraut Karol, Krisper Herman, Krobafin Jožef, H. Lang, Lang Jancz, Lepej Jancz, Lepnik Franc, Lesnik Franc, Suponok Anton, Lutenberger Alojzij, Mall Matija, Mihelitsch J., Miksch Peter, Mirka Jožef, Mom Franc, Nejšak Marko, Franc Neumeister, Obendrauf Alojzij, Paschek Jožef, Pein Karol, Ple-cko Franc, Pohlhammer Anton, Potere Franc, Radl Franc, To-madž Raussak, Ranz Franc, Rauch Franc I, Repnik Franc, Ro-bert Avgust, Rojs Edvard, Rudolf Franc, Schadelbauer Anton, Schicker Jožef, Schinner Rudolf, Schinnerl Jernej, Schober Ka-rol, Schönwetter Friderik, Schweinzer Jožef, Sirk Anton, Smeš Alojzij, Sommer Alojzij, Šriml Karol, Stadler Jožef, Standeker Karol, Stolz Friderik, Stumpf Franc, Tavčar Jožef, Troisler Jancz, Valensat Henrik, Verbek Franc, Vodošek Lovro, Vogl F., Vogrin Leopold, Wagner Ferdo, Warm Hugo, Weiler Friderik, Wieser Avgust, Winkler Jancz, Wulte Jancz, Zach Jožef, Franc Zampar, Zavar Jancz, Zorn Anton in Zotter Alojzij.

Nadomestni rezervisti: Kerschberger Jožef, Kalcher Mar-tin, Kreiner Franc, Krenn Avgust, Krizmančič Anton, Kumer Franc, Lah Jancz, Lemež Friderik, Lip Jožef, Lukovnjak An-ton, Lutenberger Franc, Mahler Alojzij, Mania Franc, Marko Alojzij, Mesarič Franc, Mustardin Anton, Muster Valentin, A. Niederl, Papst Jancz, Pehar Jancz, Perko Jožef, Petelin Karol, Pfeiler Franc, Pfeiler Jožef, Prassel Jancz, Prater Jožef, Pro-nitzer Jožef, Puch Jancz, Raguza Anton, Rappold Jožef, Rau-scher Alojzij, Reinisch Jancz, Reininger Franc, Reinpreht Aloj-zij, Renegg Danijel, Rossig Karol, Schalk Franc, Schandl Jožef, Schattelbauer Anton, Scherz Jožef, Schiberna Jancz, Schlauss Alojzij, Schober Franc, Schriegl Anton, Schwarzl Anton, Alojz Schweinzer, Senekovič Karol, Šimonič Franc, Supperi Jožef, Toneti Jakob, Trinkan Franc, Uršler Franc, Vites Emil, Ant. Wagist, Wagner Alojzij, Walcher Jancz, Würzinger Jurij, Rud. Zldosek, Zej Alojzij, Zemlič Rudolf, Žifko Jancz, Zmugg Peter, Soldatic Albert, Stany Jancz, Steinberger Blaž in Stumberger Franc.

O d m a r š - b a v a l j o n a: m r t v i: stotnika Haslam Henrik, Hässler Hermann, rezervni poročniki Lünemann Artur, Miterer Ervin, Schmeidel Otmars, Schnabel Ferdinand in Theu-mer Walter; četovodje Leber Franc in Teglejš (Gabrijel); korporali Grič Karl, Koderman Narzis, Payerl Leopold, Polz Henrik; peš-ci: Fasswald Franc, Heinzl Jurij, Jug Blaž, Pihler Franc, rez-ervisti Koinig Rudolf, Lakner Jožef, Lašat Jožef, Morič Mart., Sauer Jurij, Črnko Ivan, Franc Boštjan, Haincl Ivan. — R a n j e n i: štabni četovodje Koren Ivan; četovodje Pungartnik Kon-rard, Renko Anton; korporali Pölzl Jožef, Rauch Ivan, Sauer I- van; frajtarji Ferrari Alojzij, Hoinig Ivan, Stegne Ignacij; peš- ci Ahat Jožef, Baumgartner Alojzij, Bregant Franc, Bernhard Franc, Brunčič Ivan, Cerkvenik Anton, Francešin Gvido, Gur-tin Jožef, Hirschman Ivan, Hohl Franc, Košne Ivan, Lorenčič Miha, Neumeister Alojz, Tzimič Jakob, Skomrič Jožef, Seneko- vič Ivan, rezervisti Kofler Ivan, Koser Stefan, Šmalzer Franc, Dreo Blaž, Gorjup Franc, Greiner Anton, Lukas Anton, Moik Jožef, Mrak Viktor, Pečenik Anton.

Dragonski polk štev. 5:

M r t v i: Gruber Jancz, Ferfančič Alojz, Hren Franc, Se-nica Franc, Wadler Alojzij, Jelitov Alojzij, Zidarič Jancz, R a n j e n i: nadporočnik Maur pl. Freyfeld, Bevc Jancz, Kober Karl, Oosich Franc, Krajnc Franc, Štefančič Jancz, Dolinar Pavel, J. Sulič, Lukas Anton.

Lovški bataljon štev. 9:

Dolinšek Anton, ranjen; Majerič Jakob od Sv. Lovrenca pri Ptuj, ranjen.

O p o m b a: Uredništvo ne prevzame nobene odgovornosti za resničnost izkazov o padlih in ranjenih. Mi smo te podatke posneli po različnih virih, ki pa mnogokrat niso popolnoma zanesljivi. Posebno glede imen se pride v teh izkazih mnogokrat na sled velikim pogreškom. — Da zamoremo naše izkaze o pad-lih, ranjenih in ujetih izpolniti, prosimo, da se nam poroča, če ima kdo kake zasebne podatke.

Na morju.

Maribor, dne 15. oktobra.

Vojne sovražnosti na morju se še niso skoro nikjer razvile tako, kot je bilo pričakovati. Vidi se, da se sovražniki drug drugega boje. Sem pa tja se vršijo le manjše praske. Tako strašijo Francozi od časa do časa v Adriji s svojim brodom, obstreljujejo kak neznaten svetilnik, potem pa zopet zbežijo. Zdaj se je pojavilo dne 4. oktobra 36 vojnih ladij pred Dubrovnikom. Obstreljevale so svetilnik na otoku Daža in stolpič v Sovri.

Nemška torpedovka je dne 11. oktobra v Finskem zalivu zadela rusko križarko „Palado“, ki se je potopila z vsem moštvom.

Ameriško brodogradnja v izhodni Aziji.

Dejstvo, da so Zedinjene države odposlale v izhodno-azijske vode svoje vojno brodogradnja in da so se vršili med Washingtonom, Tokijem in Londonom brzogovorni pogovori, kaže, da je Amerika vsled vedno naraščajoče drznosti Japonske v skrbeh. Kakor znano, je izjavila Japonska začetkom svoje akcije, da se hoče omejiti na zavzetje Kiaučaua. Od takrat pa so dospeli angleški zavezniki že na Maršalske otoke in pa južne Karoline in zdi se, da v Washingtonu ne verjamejo več japonskim obljubam, da gre samo za mimoidoče zasedenje. Morda je tozadevno storila ameriška vlada v Tokiju in Londonu korake ter hoče te korake s svojim brodom še bolj poudariti.

Boji za Kiaučou.

Peking, 13. oktobra.

Uradno se poročila iz Pekinga: Japonci, ki prodirajo na polotoču Šantung proti utrdbam ob meji na nemško naselbino Kiaučou, imajo velikanske izgube vsled min, katere so Nemci položili. En cel bataljon japonskih vojakov, ki je prišel na polje, podsuto z minami, je zletel v zrak.

Zadnja poročila, došla v petek, 16. okt. V Galiciji zmagujemo.

Dunaj, 15. oktobra opoldne.

Naš generalni štab uradno razglasa: Včeraj so naše čete zasedle od Rusov utrjene višine pri mestecu Staro-Sol (med Chyrowom in Samborom). Tudi v smeri proti mestu Stary-Sambor so zasedli več ozemlja, kjer so imeli Rusi svoje postojanke. Na severni strani Strwiazia so naša krkela odvezla Rusom več višin do južno-izhodne strani trdnjave Przemysl. Ob reki San, severno od Przemysla, se tudi vrše boji. — Naši so zasledovali sovražnika, ki je udril čez Karpate, že do mesteca Wyskow in Skole.

Trdnjave ne dam!

Cesar je poveljnika trdnjave Przemysl, generala Kusmanekaj, radi junaške brambe odlikoval z redom železne krone 1. vrste z vojnim okraskom. Vrli branitelj trdnjave si je odlikovanje tudi zaslužil, kar posebno potrjuje naslednje uradno poročilo:

Dunaj, 15. oktobra.

Dne 2. oktobra, ob 3. uri popoldne, je došel pred trdnjavo Przemysl ruski vojni odposlanec s posebnim pismom generala Radko Dimitrieva, ki povečuje ruskim četam pred Przemyslom. Pismo se je glasilo:

„Gospod poveljnik! Sreča je zapustila Vašo c. in kr. armado. Po naših zadnjih uspešnih bojih se mi je posrečilo, da sem s svojo armado obkolil trdnjavo. Nemogoče se mi zdi, da bi Vam sedaj prišla pomoč. Da se prepreči prelivanje krvi, si usojam Vaši ekscelenci predlagati, da se mi trdnjava prostovoljno uda, ker je mogoče, da se v tem slučaju od ruskega vrhovnega poveljstva doseže za Vas in Vašo garnizijo časten odhod. Ako je Vaša Prevzvišenost voljna se pogajati, potem prosim, da sporočite svoje pogoje našemu pooblaščenca-parlamentarju, podpomočniku Wandu-ju. Ob tej priliki Vam izrekam svojo posebno spoštovanje. — Poveljnik obkoljujoče armade pred Przemyslom: General Radko Dimitriev.“

General Kusmanek je takoj kratko a krepko odgovoril: „Gospod poveljnik! Pod mojo častjo bi bilo, ako bi na Vašo sramotno in nizkotno namero dal še kak odgovor!“

Tako govorimo Avstriji pred Rusi!

Avstrijska in nemška armada stojita pred Varšavo.

Osem ruskih korov poraženih.

Berolin, 15. oktobra opoldne.

Veliki vojni stan poroča:

Na izhodno-pruskem bojišču se je prodiranje močnih ruskih čet izjalovilo.

Avstrijska armada, ki se bori na Rusko-Poljskem rano ob rami z nemškimi (Hindenburgovimi) četami, napreduje v svojem prodiranju. Naše čete stojijo že pred Varšavo. Rusi so na črti Ivangorod—Varšava skušali prekoračiti reko Vislo in napasti naše postojanke, a so bili z velikimi izgubami odbiti. Na ruski strani se je udeležilo boja osem armadnih korov.

Poročila ruskih listov o zaplenjenih nemških topovih so brez podlage.

Cesarjev god na srbskem bojišču.

Dunaj, dne 15. oktobra.

Kakšen duh in kakšna samozataja preveva naše, v Srbiji stoječe čete, kaže način, kako so te čete, ki stoje noč in dan v trdem boju s sovražnikom in ga korak za korakom potiskajo pred sabo, obhajale god svojega najvišjega poveljnika. Zjutraj, dne 4. oktobra, so polkovne godbe tiho prišle v postojanke njihovih polkov in se postavile za okope. Kjer je bilo mogoče, je imel polkovni poveljnik kratek, dnevu primeren nagovor, ki so ga zaključili trikratni „Hura!“-klici na cesarja. Povsod so polkovne godbe, obrnjene proti sovražniku, med gromenjem topov igrale cesarsko pesem, ki so jo častniki in vojaki sprejeli z brezkončnimi veselimi vzkliki. Burno navdušenje so izzvali zvoiki pesmi „Živio Habsburg!“ in princa Evgena ter Radecky-jeve koračnice in drugih patriotskih skladb. Ta priprosta, čisto posebna proslava je napravila na častništvo in moštvo globok utis. Pokazala je pa tudi sovražniku, kak duh in vesel pogum navdaja naše čete.

Ostanek belgijske armade obkoljen.

Amsterdam, dne 14. oktobra.

Belgijskim, francoskim in angleškim četam, ki so bile na belgijskem ozemlju poražene, se je po zkus, da bi prodrle nemško bojno črto in zbežale v Francijo, ponesrečil. Nemška armada te čete vedno bolj obkoljuje.

Velik vojni plen v Antwerpnu.

Berolin, 15. oktobra.

Iz glavnega nemškega vojnega stana z dne 15. oktobra opoldne se poroča:

Nemci so ujeli v Antwerpnu 4000—5000 belgijskih vojakov, 20.000 belgijskih in 2000 angleških vojakov je pa zbežalo na Nizozemsko, kjer so jih razorožili. Vojni plen v Antwerpnu je velikanski. Okrog 500 topov, velikanska množina streliva, avtomobilov, lokomotiv, železniških vozov, 4.000.000 kg žita, veliko moke, premoga, bombaža v vrednosti 10.000.000 mark, bakra in srebra v vrednosti pol milijona mark, veliko živine, en oklopni vlak, velikanske zaloge drugih živil in mnogo skladišč, ki so bila prenapolnjena z raznimi vojaškimi potrebščinami, je padlo v roke Nemcev. Belgijske in angleške ladje so se pravočasno zapustile antwerpensko pristanišče. V pristanišču so Belgijci pustili le vse zaplenjene nemške trgovske parnike, za vsem 34, katerim so pa poprej prevrtali vse kotle in razbili vse stroje. Potopili so le samo en nemški parnik. Mesto Antwerpen ni močno poškodovano, pač pa je na ulicah vse prazno, ker je večina prebivalstva zbežala na vse strani.

Brata Buxton obstreljena pri pogrebu v Bukareštu.

Pri pogrebu rumunskega kralja Karola v Bukareštu dne 15. oktobra ob 1/2 na 11. uro dopoldne se je izvršil zločinski napad na brata Buxton. Ko se je pomikal sprevod iz grajske palače sredi mesta proti kolodvoru, se je kmalu potem ustavil pred hotelom „Athene Palast“ avtomobil, v katerem so bili brata Buxton ter sin bolgarskega poslanika, Gešov. V trenutku stopi mlad mož k avtomobilu ter izproži na vse tri osebe iz revolverja 4 strele. Eden Buxton je dobil 2 strele v levo prsno stran, drugi Buxton pa 1 strel pod brado, Gešov pa lahko rano na glavi. Prvi Buxton je težko ranjen, tako, da se dvomi, da bo okrevl. Mož, ki je streljal, je po enem poročilu mladoturek, drugo poročilo pa pravi, da se ne ve, kake narodnosti da je. Brata Buxton pa sta od londonskega balkanskega odbora bila poslana na Balkan, da bi Bolgarijo in Rumunijo nahujskala proti Avstriji in Nemčiji. Od 1. 1908 sta že vedno delala sovražne naklepe proti Avstriji.

Zadnja poročila.

Ljubljana, 15. oktobra. V ladjedelnici v Trziču izbruhnil velik požar. Zgorele tri ladje in mnogo gradiva. Škoda več milijonov.

Amsterdam, 15. oktobra. V južni Afriki so se uprli Buri Angležem. Vođa ustašev je polkovnik Maritz.

Berolin, 15. oktobra. Junaški avstrijski topničarji, ki so pomagali zavzeti trdnjavo Antwerpen, so dobili od nemškega cesarja visoka odlikovanja.

Drač, 15. oktobra. Esad paša je imenovan za predsednika albanske vlade in poveljnika albanske armade.

Turin, 15. oktobra. Nemški zrakoplov metal na Pariz zastavice z napisom: „Francozi! Nemci zmagujejo. Varujte se pred angleškim verdom!“

Kako je prvič v bitki.

Vojak iz armade generala Dankla, ki se je udeležil več bitk, popisuje svoje utise, ki jih je dobil v prvi bitki, tako-le: „Že dva dni smo bili v ruskem ozemlju in smo korakali, počoč vesele pesmi, ne da bi bili opazili sovražnika. Naenkrat pa nam je kavalerijska patrolja, ki je šla pred nami, sporočila: Pozor, sovražnik se bliža. Dobili smo ukaz, da razstopimo in se krijemo. Razšli smo se po poljih, kjer je rastel krompir in si s puškami napravili male nasipe. Legli smo na zemljo in drhteli smo, kakor da imamo mrzlico. Ogledal sem si svoje tovariše, same mlade ljudi in videl sem, da drhte kakor jaz. Ni čuda: prvič imamo doživeti na bojnem polju nekaj posebnega in se pripravljali na nekaj velikega. Čakajoč na sovražnika, si je vsak mislil: morda bom ustreljen, morda bom samo ranjen. Minulo je pol ure, minula je ura, minuli sta dve, tri in štiri ure, a sovražnika ni bilo. V tem dolgem čakanju nas je nehala mrzlica pretresati. Samo nepotrpežljivost nas je trpinčila; zahtevali smo, da gremo naprej in naj poiščemo sovražnika, ki se pred nami umika. To je bila naša prva bitka, v kateri se pa nismo nič bojevali. V drugi bitki smo že šli kakor izkušeni vojaki in smo tudi dobro opravili.“

Dardanele ostanejo zaprte.

Milan, dne 12. oktobra.

Iz Carigrada se poroča: Turčija je vnovič odklonila zahtevo Angležev, da bi odprla Dardanele za prehod onih angleških trgovskih ladij, ki se nahajajo v Črnem morju. Turška vlada se je izjavila, da odpre Dardanele le tedaj, če umaknejo Angleži in Francozi svoje vojne ladje, ki stražijo vhod v Dardanele. Anglija in Francija sta se pa izjavili, da umakneta svoje vojne ladje le tedaj iz voda pri Dardanelah, če odpošlje Turčija v Nemčijo vse nemške pomorščake in mornariške častnike, ki so v službi turške vojne mornarice. Ker pa Turčija teh pogojev noče sprejeti, ostanejo Dardanele še nadalje zaprte.

Rudeči križ.

Maribor. II. Izkaz daril, nabranih od gospe Gizele Weiss pl. Schleussenburg v prid okrajnemu pomožnemu odboru v polokrajju okolica Maribor za revne obitelji v vojsko upoklicanih, oziroma za rezerviste, ki so vsled zadobljenih ran delanezmožni: občina Razvanje 10 K, šolsko vodstvo Podova nabralo 39.20 K, županstvo Pivola nabralo 5 K, županstvo Zgornje Hoče nabralo 20 K, županstvo Sv. Miklavž nabralo 13 K, županstvo Bohova nabralo 70 K, županstvo Kamnica nabralo 27 K, županstvo Vosek in Sv. Marijeta ob Pesnici nabrali 103.49 K, županstvo Gradiska nabralo 25 K, gozdarski svetnik Anton Zhuber pl. Okrog 10 K, osebe pisarne okrajnega glavarstva 42.17 K, županstvo St. Ilj nabralo 50 K, šolsko vodstvo Gornja Polskava v drugič nabralo 7 K, dr. Firbas 20 K, šolsko vodstvo Gornja Kungota 20 K, županstvo Pesnica 50 K, županstvo Trotkova 14 K, županstvo Ranče 25 K, zbirka neke obimne družbe v Gornji Kungoti 20 K, učitelj Matija Perger v St. Juriju v Slov. gor. nabral 54.34 K, šolsko vodstvo v St. Juriju v Slov. gor., druga zbirka, 13.30 K, ritmojšter baron Karol Egger nabral med četo za straženje železniške proge Ribnica-Brezno 219.67 K, učitelj Zemljice Jožef pri Devici Mariji 6 K, Marija pl. Steinbrecher 5 K, učiteljica Franciška Konečnik v Selnici ob Dravi nabrala 75.65 K, baronica Helena Wimmersperg 10 K, med tarokisti v Krčevini nabrala gđc. Medved 10 K, gđc. Sadu v St. Ilju nabrala 50.30 K, šolsko vodstvo v St. Rupertu v Slov. gor. 25 K, šolsko vodstvo v Račjem druga zbirka 10 K, učiteljsko oboje v Jarenini kot mesečni prispevek 8 K, namestniški svetnik in okrajni glavar dr. Adam Weiss pl. Schleussenburg 100 K, soproga Lina pl. Weiss-Schleussenburg 30 K, baronica Schönberger 20 K, šolsko vodstvo Gornja Polskava tretja zbirka 7 K, profesorsko oboje na mariborski gimnaziji 53 K, okrajno učiteljsko društvo sodniškega okrajja Maribor po g. učitelju Francu Lichtenwallner 50 K, baronica Toni Ehrenburg nabrala: baronica Toni Ehrenburg 25 K, Marija pl. Steinbrecher 5 K, polkovnik Kratochwil plem. Löwenfeld 2 K, Elizabeta Kratochwil pl. Löwenfeld 5 K, gospa Marija Mally 1 K, baronica Rechbach 2 K, gospa Müller 2 K, Kristina pl. Gariboldi 20 K, baronica Ida Seenus 25 K, Tonika Radich, kuharica, 1 K, Fr. E. pl. Ballieux 10 K, pl. Rothkugel-Schwarschnig 10 K, baronica Toni Pach 20 K, baronica Josipina Lebzelter 4 K, gospa Marija Lebar 20 K, baronica Alice Hipsich 10 K, gospa Friderika pl. Mehl 5 K, grofica Jenny Szechenyi 30 K. Celoskupna svota: 9487 K 61 v.

Zakot pri Brežicah. Za avstrijski Rudeči križ so darovali: župan Franc Zorko 10 K, Franc Kržan 4 K, Janez Šetinc 2 K, Martin Šetinc 1 K, Josip Ferenčak mlajši 50 v, Josip Ferenčak starejši 40 v, Janez Vraščič 1 K, Janez Nežič 40 v, neimenovan 1 K, Ivan Volčanšek 2 K, Ana Volčanšek 2 K, Reza Solner 1 K, Ana Cerjak 1 K, Neža Verstovšek 1 K, Jože Gerec 1 K, Vinko Grabner 3 K, Anton Petrišič 2 K, Fr. Ferenčak 1 K, Reza Suša 1 K, Jože Rudman 1 K, Mica Predanič 1 K, Franc Pihler 1 K, Ana Godler 1 K, Marija Petrovič 1 K, Josip Francčakovič 1 K, Antonija Crjak 1 K, Martin Šeško 1 K, Josip Koprive 20 v, Franc Novak 1 K, N. N. 1 K, Josip Mion 1 K, A. Rožer 1.20 K, Franc Bratanič 1 K, Anton Pinterič 1 K, Janez Šetinc St. L. 20 v, Janez Novak 1 K, Adam Hradil 1 K, Anton Šetinc 1 K, Franc Urek 1 K, Josip Šetinc 2 K, Alojz Vimpošek 1 K, Josip Petrišič 1 K, Franc Peterkovič 4 K, Josip Šetinc 1 K, Anton Novak 1 K, Ana Ivekovič 1 K, Marija Krolf 20 vin., Jozefa Černe 20 v, Neža Cerjak 10 v, Marija Tomšič 10 v, M. Zerjav 1 K, Leonhard Treppo 1 K, Ana Rus 1 K, Saunig Jan. 1 K, Josip Šerbec 4 K, Anton Vučajnik 1 K, Franc Predanič 1 K, Janez Vogrinc 1 K, Miha Bregar 1 K, Martin Derenda 1 K, Blaž Planinc 1 K, Janez Rebersak 80 v, Jurij Novak 1 K, Josip Lubšina 1.30 K, Marija Poček 80 v, Janez Ferenčak 1 K, F. Savnik 1 K, Janez Zorko 40 v, Josip Nimpošek 20 v, Josip Ostrličič 40 v, Franciška Halozer 20 v, Martin Rozman 40 v, Jan. Punter 1 K, Janez Novak St. L. 2 K, Mar in Saunig 1 K, Fr. Lapuh 60 v, Janez Povodnik 20 v, Janez Jurak 20 v, Neža Krs-

nik 20 v, Jožefa Saunig 20 v, Martin Kržan 4 K, Josip Kaste-
lic 2 K, Franc Ivanšek 1 K, Reza Ivanšek 1 K, Josip Golč 1
K, Marjan Dimič 1 K, Urša Nerad 1 K, Mica Sepec 1.60 K, Iv.
Sepec 2 K, Ivan Baraga 1 K, Jožefa Vogrin 1 K, Janez Zup-
pančič 1 K, Miha Dvoršak 60 v, Martin Novoselec 50 v, Mica
Sušin 50 v, Marija Matjašič 1 K, Franc Valenčak 1 K, Josip
Vogrinc 2 K, Ana Vogrin 40 v, Ana Ogorelec 1 K, Ana Ogo-
relec 30 v, Janez Ferlin 60 v, Franc Jenžur 2.40 K, Miha Zmavec
1 K, Mica Kovačič 2 K, Josip Ogorelec 1 K, Fr. Rozman 1 K,
Franc Kaučič 1 K, Franc Ferenčak 1 K, Reza Kostevc 20 vin.,
Ana Predanič 1 K, Anton Ivanšek 1 K, Josip Poček 1 K, Urša
Poček 1 K, Josip Petan 2 K, Ana Bratanič 2 K, Reza Nepuž-
lan 20 v, Anton Kovačič 2 K, Janez Bratanič 2 K, Martin Mo-
lan 2 K, Franc Lapuh 2 K, Marija Molan 1 K, Alojzija Pete-
linc 1 K, Helena Petelinc 30 v, Ana Šetinc 40 v, Jožef Deržič
2 K, Franc Deržič 4 K, Josip Levak 2 K, Janez Lubšina 1 K,
Ana Petan 20 v, Marija Starčič 10 K, Vincenc Höfler 2 K, Jože
Hrvol 4 K, Ana Deržič 1 K, Martin Vašcer 1 K, Fr. Bene 1
K, Marija Vervega 2 K, Franc Levak 3 K, Jože Bratanič 1 K,
Jože Gerjovič 1 K, J. Haring 2 K, Franc Hrvol 2 K, Marija
Vrančič 20 v, Marija Brinjevec 2 K, Anton Zorko 1 K, Martin
Pinterič 1 K, Franc Šetinc 1 K, Josip Jakolič 1 K, Franc Sav-
nik 1 K, Martin Vogrin 1 K, Franc Kreačič 1 K, Neža Vogrin
1 K, Josip Dimič 1 K, Josip Lašič 1 K, Josip Ferenčak 2 K, J.
Kreačič 1 K, Janez Vogler 2 K, Josip Juvanasi 1 K, Matilda
Filipič 20 v, Mica Sotler 20 v, Frančiška Pongračič 60 v, Franc
Lebar 1 K, Štefan Cvetko 26 v, Cvetko Marija 30 v, Josefa Cvet-
ko 20 v, Josefa Princ 1 K, Josip Verstovšek 40 v, Štefan Cipek
2 K, Reza Požar 40 v, Josip Novak 40 v, Helena Vogrin 50 v,
Konkowsky 1 K, Franc Šetinc 60 v, Marjeta Filipič 1 K, Janez
Bratanič 2 K, Janez Deržič 1 K, Marija Pečnik 1 K, Josip Sa-
lamon 1 K, Franc Novak 1.20 K, Martin Zagmeister 20 v, Josip
Novak 20 v, Josip Kreačič 80 v, Ana Dušič 2 K. — Najlepši dar
so pa vložili č. g. kaplan v Brežicah, kateri so prepustili celo
pšenično beržo v občini Zakot v namen Rudočega križa, katera
se je dala pobrati po občinskem uradu. — Lepa zahvala gre pa
tudi občinskemu svetovalcu g. Francu Kržan, ki se je trudil, ta
znesek skupaj spraviti. — Fr. Zorko, župan.

**Direktorij za lavantinsko škofije
od 19. oktobra do 31. okt.**

19. Fer. 2 Dedicatio Eccl. Cathedral. dupl. 1. cl. c. Oct. c. a. oia. de Coi. Ded. Eccl. com. s. Petri de Alcant. C. in L. (et Hor. Ps. de Dom. rel. ppr.) et M. (de simplif. in priv. tant.) Gl. Cr. (si eccl. non est consecr., in Secr. omitt. tota parenth.) — In 2. Vesp. (ppr. 1.) com. seq. Compl. de Dom.
 20. Fer. 3. S. Ioannis Cantii C. dupl. c. a. Hym. (e 1. Vesp. et Mat. coniunct.) ppr. Ll. 1. N. cum RR. de Fer. curr. rel. ppr. lc. com. Oct. in L. (Hym. e 2. Vesp. et ad Hor. oia. de Fer., a cap. de Coi. Or. ppr. et M. Gl. Cr. — In 2. Vesp. (Ant. et Ps. de Fer., a cap. de Coi., Hym. e 1. Vesp.) com. Oct. e 1. Vesp. S. Hilarionis Abb. (Or. Intercessio) ac Ss. Ursulae etc. Vv. Mm.
 21. Fer. 4. De 3. die inf. Oct. Dedic. Eccl. Cathedr. sem. c. a. Ant. Ps. V. et Ll. 1. N. cum suis RR.; 9. L. (2. iung.) et com. S. Hylarionis Abb. ac Ss. Ursulae etc. Vv. Mm. in L. (et Hor. Ant. et Ps. de Fer., rel. ut in Festo) et M. (Fest.) Gl. Cr. — Cum 2 Vesp. (Ant. et Ps. de Fer., rel. de Coi.)
 22. Fer. 5. de 4. die infr. Oct. Dedic. Eccl. Cathedr. sem. c. a. oia. ut heri. (ppr. lc.) not.; in M. (Fest.) Gl. 2. Or. Concede. 3. Or. Eccl. vel pro Pp. Cr. — Vesp. ut heri not.
 23. Fer. 6. De 5. die infr. Oct. Dedic. Eccl. Cathedr. sem. c. a. oia. ut Fer. 4. praec. (et ppr. lc.) not.; M. ut heri. — Vesp. ut Fer. 4. praec. not.
 24. Sabb. De 6. die infr. Oct. Dedic. Eccl. Cathedr. sem. c. a. oia. ut Fer. 4. praec. (et ppr. lc.) not.; M. ut heri. — Vesp. de sequ. Dom. (oia. de Sabb. et ppr. lc.) com. Oct. ac Ss. Chrysanti et Dariae Mm.
 25. † Com. 21 p. Pent. et 4. Oct. sem. c. vir. oia. ut in Psltr. et ppr. lc.; com. Oct. et Ss. Chrysanti et Dariae Mm. in L. et M. Appl. p. pop. Gl. Cr. — In 2. Vesp. Dom. (in Pslt. et ppr. lc.) com. seq. (e 1. Vesp. Fest.) et S. Evaristi Pp. M. Compl. de Dom.
 26. Fer. 2. Octava Dedic. Eccl. Cathedr. dupl. Mai. c. a. Ant. Ps. V. et Ll. 1. N. cum RR. de Fer. curr. rel. (ut in Fest. et ppr. lc.); 9. L. et com. simpl. in L. (et Hor. ant. et Ps. de Fer.; rel. ut in Fest.) et M. (Fest.) Gl. Cr. — Cum 2. Vesp. (Ant. et Ps. de Fer. a cap. de Coi.)
- Nota: Vide Direct. Dicee.
27. Fer. 3. Vigilia Ss. Simonis et Iudae (ss) App. De ea, c. viol. oia. ut in Psltr. (de Ferr. curr., 9 Ant. Ps., V. 3. N.) et ppr. lc.; ad L. II. (Suffr.) et Hor. Prec. Fer. In M. ppr. 2. Or. Concede. 3. Or. Eccl. vel pro Pp. — Vesp. de sequ. (ppr. lc.) Compl. de Dom.
 28. Fer. 4. Ss. Simonis et Iudae App. dupl. 2. cl. c. r. oia. ut ppr. lc.; ad L. et Hor. Ps. de Dom. rel. ppr. In M. Appl. p. pop. Gl. (omit. imper.) Cr. Praef. de Apost. — Vesp. de sequ. (ppr. lc.) com. praec. Compl. de Dom.
 29. Fer. 5. In Eccl. consecratis excepta Cathedrali. Dedicatio propriae Ecclesiae, dupl. 1. cl. c. Oct. c. a. oia. de Coi. Dedic. Eccl. In L. et Hor. Ps. de Dom. rel. ppr. In M. Gl. Cr. — Cum 2. Vesp. (ppr. lc.) Compl. de Dom.
 30. Fer. 6. In Eccl. consecratis excepta Cathedrali. De 2. die infra Oct. Dedic. Eccl. ppr. sem. c. a. Ant. Ps. V. et Ll. 1. N. cum RR. de Fer. curr. rel. de Fest. et ppr. lc.; ad L. et hor. Ant. Ps. de Fer., rel. de Fest. In M. Gl. 2. Or. Concede. 3. Or. Eccl. vel. pro Pp. Cr. — Cum 2. Vesp. (Ant. et Ps. de Fer. rel. ppr.)
 31. Sabb. Vigil. Oo. Sanctorum (ieiun.) In Eccl. consecr. excepta Cathedrali. De 3. die infra Oct. Dedic. Eccl. propr. sem. c. a. oia. ut heri et ppr. lc. not.; 9. L. hom. et com. Vigil. in L. (et Hor. oia. ut heri not.) et M. Gl. 3. Or. Concede. Cr. ult. Ev. Vig. vel Miss. (priv.) de Vig., 2. Or. Oct. 3. Or. Concede. — Vesp. de sequ. (ppr. lc.) com. Dom. (ppr. lc.) tant. Compl. de Dom.
- Cessat Collecta ad repellendas tempestates.

POZOR! Radi špustitve najstarejše narodne manufakturne trgovine
Karola VANIČA :: Celje :: Narodni dom
Ustanovljeno 1880. prodaja se vse pod lastno oeno. Ustanovljeno 1880

Za veselice na prostem priporočam v največji izbiro po najnižji ceni: Lampijone, konfeti, serpentine — Papirnati krožniki, papirnate servijete dopisnice za šaljivo pošto.

Zalpeke za šaljivo pošto Karte za tombolo

Največja slovanska trgovina s papirjem, pisalnimi in risalnimi potrebščinami na avstrijskem jugu, na debelo in drobno

Goricar & Leskovšek Celje
Edina slovenska knjigarna na Spodnjem Štajerskem

2 breji kobili
brez vsake hibe, 15 pesti visoki, krotki, stari 7 in 8 let se prodajo. Vpraša se pri Brudermannu Sv. Peter pri Mariboru.

Viničar
pošten in priden z najmanj 3 delavskimi močmi, se sprejme pod ugodnimi pogoji. V hiši je vodovod. Vprašati je pri R. Flick, Fram, Štajersko.

Služba orglarja — cerkvenika
se začasno odda v Svečini. Nastop takoj.

Absolutno pristno vino.

Kmetijsko društvo v Vipavi Kranjska oddaja vsled priporočila knezoškofijskega ordinarijata v Ljubljani pristna bela mašna in namizna vina po zmernih cenah postavljena na postajo Ajdovščina. Kleti nadzoruje vipavski dekan. V zalogi je tudi pristni tropinovec. Sprejmejo se zanesljivi zastopniki za razprodajo vina.

Kmetijsko društvo v Vipavi.

Obleke
iz modernega in najboljšega blaga v vsaki velikosti izdeluje točno in solidno po najnižjih cenah

Jakob Vežjak
krojaški mojster
v Mariboru
Grajski trg, v gradu
Imam tudi bogato zalogo izgotovljenih oblek.

POZOR! POZOR!
Nainovejše poročilo:

Ker je sedaj mnogo obitelji, katere pogrešajo moške, kateri so bili poklicani pod orožje, podpora pa zastuje komaj za hrano, bo mnogim zelo težko kupiti otrokom najpotrebnejšega perila in obleko za šolo. Da se omili v teh revnih časih splošno bedo, se je odločil trgovec

J. N. Šoštarčič .: Maribor,

Gosposka ulica 5, da bo za časa vojne prodajal vse blago veliko ceneje, kakor popreje. Kdor torej želi kupiti za majhen denar dobro blago, naj se nemudoma oglasi pri omenjenemu trgovcu. Vzorci in ceniki se pošljejo zastonj.

A. Wesjak, Maribor
„Pri železnici“
Glavni trg, vogal Stolne ulice
Priporoča svojo ogromno zalogo perilnega, manufakturnega in raznovrstnega konfekcijskega blaga po jako znižanih cenah.

Trgovina s špecerijo in z deželnimi pridelki:

Celje, Narodni dom. Franc Kolenc

Kupim suhe gobe, vinski kamen in vse deželne pridelke po najvišjih dnevni cenah. Vedno sveže špecerijsko blago po najnižjih cenah v trgovini s špecerijo in deželnimi pridelki na debelo in drobno.

Znano je, da se kupi

pri staroznani domači zanesljivi trgovini ne samo po ceni ampak tudi praj dobro:

Sukneno blago (štofi za moške in dečke),
Novomodno volno za ženske in dekleta,
Najnovejše perilno blago za obleke in bluze,
Platno belo in pisano za srajce in spodnje hlače,
Blago za postelje in rjuhe, brez šiva in matrace,
Srajce izgotovljene vseh velikosti za moške in ženske,
Predpasnikov velika izbira, za prati in iz črnega atlasa,
Zmlraj novosti roboev iz svile in za prati, kakor vseh vrst blaga za domačo vporabo, s čimer si pri veliki izbiri in pri nizkih cenah tudi doma svoj nakup lahko dosežete po zelo ugodnih prednostih, zatorej pošljem na zahtevanje

ZASTONJ
vsakomur svojo bogato zbirko vzorcev na razpolago.

K. Worsche Maribor
Gosposka ul. D. (Herreng. D.)

Veletrgovina s špecerijskim blagom in dež. pridelki.

Ivan Ravnikar: Celje
Graška ulica šte. 21.

Priporočam vedno svežo in žgano kavo, kakor tudi fino čokolado in kakao.
Zaloga rudninskih voda, vrvarskega blaga in vsakovrstnih suhih in oljnatih barv.

Solidna in točna postrežba.

Velika izber pletenin

lastnega trpežnega izdelka. Vozički za otroke, potovalne korbice, vrtno pohištvo in pohištvo za verande, naslonjači i. t. d. po najnižjih cenah, istotako Brenabor vozove. Popravila izvršujem točno in zelo poceni.

Izdelovatelj pletenin
A. PRAH
Maribor, Tegetthofstrasse 21.

CENTRALIN

(Zakonito zajamčeno št. 53644.)

Najboljši, najizdatnejši, tedaj najcenejši prašek za hitro opitanje vseh domačih živali, po katerem živina rada žre.

Vsem poljedelcem in živinorejcem se toplo priporoča. — Paziti je na plombo in varstveno znamko. Z izvrstnim izpričevalom od analitično-kemičnega zavoda c. kr. poljedelske visoke šole, od prof. M. pl. Schmidt-a ter od c. kr. priv. preskuševalnega zavoda za živila društva lekarnarjev na Donaju IX 2.

EQUOLIN LINIMENT (zakonito zajamčeno št. 1678), kot izberno se obneslo in najnovije mazilo za konje za protu in izpuščenje udov, za okrepčanje udov itd. **SATOL**, neprekosljivo in najboljšo maslo za seive, za varnost vseh setev pred raznovrstnimi snetivostmi, gnilobe, osobi o pred živalskimi škodljivci. Bolj priročno, boljše in ceneje kakor bakrena galica in formalin. Patent št. (18-007). **Zahtevajte prospekte in ocer-e. Veliko priporočilnih pisem!**

Centralin-tovarne Angeljeve lekarne Novi Jičin (Neutitschein) Moravsko.

Generalno zastopstvo za Juž. Avstrijo Frano Krepek, Maribor, Nagy-jeva cesta 12/b.

Iščejo se zastopniki. — Ponudbe na glavno zastopstvo (dopisuje se slovensko.)

Tesarji

se sprejmejo za stalno delo. —

Vpraša se pri stavenemu mojstru **Nasimbeni, Gartengasse 12 Maribor.**

Pohištvo

razpošilja na vse strani trgovina s pohištvo

KARL PREIS, MARIBOR, Stolni trg 6.

Največja in najcenejša razpošiljalnica za pohištvo in posteljno blago.

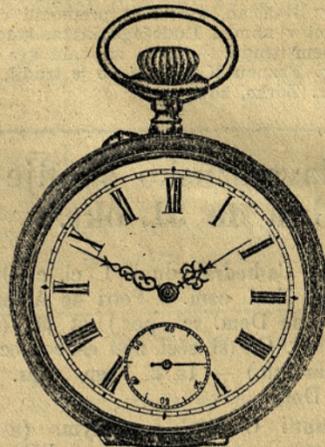
Navadno pohištvo od K 100. Pohištvo iz trdega lesa od K 200. Popolna oprava za neveste od K 120—5000 K. Popolna kuhinska oprava od K 40—120 K. Za spalnice, jedilnice, gosposke sobe in salone iz orehovega, hrastovega, bukovega lesa iz mecesna in javorja, iz mahagonijevega in iz palisandrovega lesa v bogati izbiri po zelo izkih cenah. Razni posamezni deli posebno poceni. Posebni oddelek za pohištvo iz železa, medenine in tapciranega pohištva.

Sloboden nakup.

Slobodne na ogled.

Ilustrovani ceniki brezplačno!

Ure! Ure!
V veliki izbiri in po nizkih cenah.

Srebrne ure za fante od 7
Srebrne ure damske od 8 K
Srebrne verižice od K 2-40
Sreb. verižice damske K 3-60
Zlase damske ure od 26 K

Za vsako uro se jamčil!

Precizijske ure, Schafhausen, Zenith, Omega, Eterne.

Očala: Za kratkovidne nova, zboljšana stekla.

Frano Bureš Maribor

urar, zlatomer in očalar,

Tegetthofova cesta 39. Prvi urar od glav. kolodvora.

Velika zaloga ur, dragočnosti, srebrnine in optičnih stvari po vsaki cenl.

Tudi na obroke! Ilustrov. ceniki zastoj. Gramofone od 20-200 K.
Niklasta remoat.-ura K 3-50
Pristna srebrna ura K 7-
Original omega ura K 24-
Kuhinska ura K 10-
Budilka, niklasta K 3-
Poročni prstani K 2-
Srebrne verižice K 2-
Večletna jamstva,

Nasl. Dietinger
Theod. Fehrenbach
urar in očalar
Maribor, Gosposka ulica 28
Kupujem zlatino in srebro.

Kdor rabi spretnega instruktora (sedmošolec) naj vpraša na upravništvu tega lista.

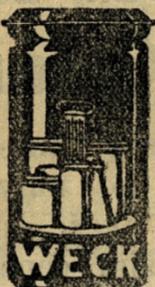
Weckove steklenice in aparati za vkuhanje

sadja, zelenja in mesa so priznane kot najboljše, kar spričujejo mnogobrojna najvišja odlikovanja. Ne kupujte različnih manjvrednih izdelkov!

Weckove steklenice ima v zalogi

Franc Strupi Celje

veletrgovina s steklom, porcelanom, svetilkami, šipami itd.

Spodnještaj. ljudska posojilnica v Mariboru

Hranilne vloge se sprejemajo od vsakega in se obrestujejo: navadno po 4 1/2%, proti trimesečni odpovedi po 4 1/4%. Obresti se pripisujejo h kapitalu 1. januarja in 1. julija vsakega leta. Hranilne knjižice se sprejemajo kot gotov denar, ne da bi se njih obrestovanje kaj prekinilo. Za nalaganje po pošti so poštno hranilne položnice (97.078) na razpolago. Rentni davek plača posojilnica sama.

Posojila se dajajo le članom in sicer: na vknjižbo proti pupilarni varnosti po 5 1/4%, na vknjižbo sploh po 5 1/2%, na vknjižbo in poročilo po 5 1/4%, in na osebni kredit po 6%. Nadalje izposojuje na zastavo vrednostnih papirjev. Dolgove pri drugih denarnih navodih prevzame posojilnica v svojo last proti povrnitvi gotovih stroškov, ki pa nikdar ne presegajo 7 kron. Prošnje za vknjižbo dela posojilnica brezplačno, stranka plača le koleke.

Uradne ure so vsako sredo in četrtek od 9. do 12. ure dopoldne in vsako soboto od 8. do 12. ure dopoldne izvenzemli praznike. V uradnih urah se sprejema in izplačuje denar.

Pojasnila se dajajo in prošnje prejemajo vsak delavnik od 8. do 12. ure dopoldne in od 2. do 5. ure popoldne.

Posojilnica ima tudi na razpolago domače hranilne nabiralnike.

Stolna ulica št. 6 (med Glavnim trgom in stolno cerkvijo).

Ljudska hranilnica in posojilnica v Celju

registrovana zadruga z neom. zavezo

Obrestuje hranilne vloge po

4 1/2 %

od dneva vloga do dneva vzdiga.

Rentni davek plača posojilnica sama.

Daje posojilo

na vknjižbo, na osebni kredit in na zastavo vrednostnih listin pod zelo ugodnimi pogoji. Prošnje za vknjižbo dela posojilnica brezplačno, stranka plača le koleke.

Uradne ure

za stranke vsak delavnik od 9. do 12. ure dopoldne.

- Posojilnica daje tudi domače hranilnike, -

v lastni hiši (Hotel „Pri belem volu“) v Celju, Graška cesta 9, I. nadstr.

Denarni zavod spodnještaj. trgovstva in obrtništva — Trgovsko-obrtna kreditna zadruga v Celju

sprejema vloge na knjižice od vsakega in jih obrestuje po

4 1/2 %

otvarja tekoče račune, eskomptuje menice in knjižne terjatve, prevzema zaveze, oskrbuje inkaso in obavlja sploh vse ji zaupane denarne posle po najkulantnejših pogojih.